

IPdGI

Índex

Index	
Presentació del Pla de Govern 2007-2010	7
Desplegament de l'Estatut	11
Eixos	17
1. Reforçar l'Estat del Benestar per aconseguir una societat més justa i cohesionada	18
1.1 Ciutadania i cohesió social	
1.1.1 Universalitzar els serveis socials fent-los accessibles a tota la ciutadania	19
1.1.2 Enfortir les polítiques de suport a les famílies i a la infància i a l'adolescència, adequant-les a les noves necessitats socials	22
1.1.3 Afavorir l'emancipació de la joventut, especialment en els àmbits de l'ocupació, l'habitatge i reforçar la seva participació en la societat	23
1.1.4 Avançar cap un nou contracte social entre dones i homes que garanteixi la igualtat d'oportunitats i l'eradicació de la violència masclista, tot reconeixent i recuperant les aportacions femenines en la construcció de la societat	25
1.1.5 Impulsar polítiques de ciutadania que afavoreixin la integració de la població nouvinguda en una societat cohesionada	27
1.1.6 Avançar cap a una societat plenament inclusiva amb la potenciació del treball en xarxa amb altres institucions i entitats	29
1.1.7 Fer dels serveis penitenciaris i de justícia juvenil una eina eficaç, tant en el medi comunitari com en els centres d'internament, per reduir la reincidència i aconseguir la inserció social	31
1.2 Educació	
1.2.1 Desplegar i consolidar el servei públic educatiu, d'acord amb el Pacte Nacional per a l'Educació	33
1.2.2 Incrementar l'èxit escolar	34
1.2.3 Consolidar la formació professional i l'aprenentatge permanent	36
1.2.4 Descentralitzar la gestió del servei públic educatiu i compartir-ne la responsabilitat amb el món local	37
1.2.5 Aconseguir un sistema universitari de qualitat pel que fa a la docència, la recerca i la transferència de coneixement, que sigui instrument d'innovació en el marc de l'Espai Europeu d'Educació Superior	38
1.2.6 Incrementar la pràctica de l'esport en la població, lligada al projecte educatiu i a les polítiques d'integració social, i al foment de l'esport de competició	41

1.3 Salut

- 1.3.1 Avançar en l'organització, el finançament i l'excel·lència del nou model sanitari amb la participació activa dels professionals, els pacients i les seves famílies 42
- 1.3.2 Fomentar les polítiques de salut pública que reforcin la promoció, la prevenció i la protecció de la salut 45
- 1.3.3 Reforçar l'atenció integral de la persona prioritant l'atenció primària i comunitària així com l'atenció a la dependència i la cronicitat 46
- 1.3.4 Incrementar la qualitat tècnica i percebuda de l'assistència sanitària 48

1.4 Cultura

- 1.4.1 Avançar en l'accés a la cultura per a tota la ciutadania, garantint els drets culturals i assegurant l'equilibri territorial de les programacions i els equipaments 49
- 1.4.2 Modernitzar la cultura catalana, impulsant la competitivitat de les indústries culturals, garantint la seva projecció exterior i la incorporació de les noves tecnologies 51
- 1.4.3 Apostar per la creació cultural, impulsant la participació i el desenvolupament del tercer sector 53
- 1.4.4 Impulsar la preservació del patrimoni cultural, a la vegada que s'estructuren en xarxa pel territori els grans equipaments nacionals 54

2. Incrementar la qualitat democràtica i l'eficàcia dels nostres governs i institucions 57

2.1 Organització territorial i govern local

- 2.1.1 Reforçar el paper dels governs locals en el sistema institucional català 59
- 2.1.2 Impulsar una nova ordenació de les institucions catalanes basada en els nivells territorials 60

2.2 Qualitat democràtica

- 2.2.1 Aprofundir en les pràctiques democràtiques, promovent el consens per aprovar una nova llei electoral i fomentant els valors i les pràctiques de la participació ciutadana 61
- 2.2.2 Promoció de la cultura de la pau i els drets humans, la solidaritat i la laïcitat com a pilars de la convivència 63
- 2.2.3 Vertebrar institucionalment la recuperació de la memòria democràtica 65
- 2.2.4 Potenciar la qualitat, la professionalitat i la viabilitat dels mitjans audiovisuals públics 67

2.3 Unió Europea i acció exterior

- 2.3.1 Construir una política europea del Govern de la Generalitat que ajudi Catalunya esdevenir un actor europeu de primer nivell, tot creant un vector d'acció política unificada i efectiva 68

2.3.2 Augmentar la presència de la Generalitat en afers internacionals i en la cooperació al desenvolupament	72
--	----

2.4 Administració Pública

2.4.1 Orientar l'administració al servei del ciutadà, les empreses i entitats, fent-la propera, àgil i comprensible	74
2.4.2 Completar la política d'eficiència i de transparència en l'assignació i gestió de recursos públics, la modernització del sistema pressupostari per programes i l'avaluació de resultats	77

2.5 Justícia i Seguretat

2.5.1 Finalitzar l'elaboració del Codi Civil de Catalunya i adequar el dret privat a la realitat de la societat catalana	77
2.5.2 Disposar d'un servei públic de justícia eficaç i accessible per als ciutadans, així com de sistemes alternatius per a la resolució àgil de conflictes	80
2.5.3 Promoure una concepció de la seguretat que contribueixi al benestar de la ciutadania, garantint l'exercici dels seus drets i llibertats	81
2.5.4 Mantenir el caràcter estricte de les polítiques de trànsit per tal de reduir la sinistralitat viària	83
2.5.5 Impulsar les polítiques de protecció civil i d'atenció de les emergències	84

2.6 Política Lingüística

2.6.1 Fomentar l'ús social del català	85
---------------------------------------	----

3. Potenciar una economia plena i dinàmica en un territori sostenible

3.1 Competitivitat

3.1.1 Nou impuls de l'Acord estratègic: avançar en la transformació del model de creixement de l'economia catalana, amb bases cada cop més sòlides, estables i equilibrades	91
3.1.2 Seguir apostant per la internacionalització, la recerca i la innovació com a elements clau de competitivitat	93
3.1.3 Augmentar l'acció pública per tal de fomentar l'ús de les TIC en tots els àmbits de la societat, a fi d'assolir estàndards europeus	96
3.1.4 Garantir la disponibilitat i la qualitat del subministrament de serveis energètics essencials per al desenvolupament de l'activitat econòmica	98
3.1.5 Potenciar l'estalvi i l'eficiència energètica i la utilització de les energies renovables	101
3.1.6 Vetllar pels estàndards de qualitat en els productes i serveis catalans i per la promoció i defensa de la competència en els mercats com a garantia de competitivitat	104

3.2 Ocupació i Relacions Laborals

- 3.2.1 Assolir una ocupació de qualitat, millorant l'estabilitat, la seguretat i la salut laboral, la igualtat d'oportunitats en el treball, i consolidant un marc propi de relacions laborals 105
- 3.2.2 Fer plenament de la formació per al treball al llarg de tota la vida professional una eina d'integració laboral en tot el territori i en tots els sectors econòmics 107

3.3 Política fiscal i financera

- 3.3.1 Aplicar una política fiscal que incentivi l'economia de les famílies i de les empreses, garanteixi la cohesió social i la lluita contra el frau 109
- 3.3.2 Potenciar els mecanismes de col·laboració amb el sector financer per tal d'assolir un sistema financer competitiu i ben posicionat en l'entorn europeu 109

3.4 Teixit econòmic

- 3.4.1 Garantir el suport al naixement i creixement de les PIME i cooperatives catalanes, així com als sectors industrials davant del repte de la globalització econòmica 111
- 3.4.2 Impulsar un model de desenvolupament turístic que faci de Catalunya una destinació líder i referent mundial, gràcies a l'ordenació del sector, la projecció exterior, la qualitat i el respecte al patrimoni cultural i natural 113
- 3.4.3 Enfortir la competitivitat del sector comercial, vetllant per la llibertat d'elecció dels consumidors i potenciant un model de comerç urbà que garanteixi la mobilitat sostenible i la cohesió social de les ciutats i pobles de Catalunya 115
- 3.4.4 Impulsar la modernització i la internacionalització de la nostra agroindústria, tot apostant per la qualitat, la traçabilitat i noves formes d'integració empresarial i cooperativa, que permetran fer extensiu el valor afegit a tots els esglaons de la cadena alimentària 117

3.5 Acció rural

- 3.5.1 Augmentar la competitivitat de les empreses agràries incorporant la innovació, la recerca, la formació i l'assessorament a l'estratègia de totes les explotacions, i posant en valor el paper estratègic dels espais agraris com a elements d'equilibri i sostenibilitat del territori 119
- 3.5.2 Millorar les infraestructures bàsiques, afrontar la modernització i l'impuls de nous regadius, tot incorporant criteris d'eficiència i estalvi d'aigua, i impulsar la diversificació de l'activitat econòmica del món rural 121

3.6 Infraestructures i mobilitat

- 3.6.1 Adequar les infraestructures terrestres (viàries, ferroviàries i logístiques) a les necessitats de desenvolupament econòmic i d'equilibri territorial i social, basat en un model de comunicacions organitzat com a xarxa integrada i multimodal 123

3.6.2 Desenvolupar un model de mobilitat més sostenible, a través de la potenciació del transport públic	128
3.6.3 Potenciar els ports i aeroports com a elements del desenvolupament econòmic i social dels territoris, amb la Generalitat com a agent clau en la gestió i dinamització d'aquestes infraestructures	132
3.7 Ordenació del territori	
3.7.1 Impulsar la política de planificació territorial, amb criteris de sostenibilitat econòmicament eficient i cohesió social	134
3.7.2 Propiciar que el desenvolupament urbanístic es produeixi de forma respectuosa amb el medi ambient i el paisatge i garanteixi l'accés dels ciutadans a l'habitatge, als llocs de treball i als serveis bàsics	137
3.7.3 Estendre les polítiques de rehabilitació integral de barris que millorin les condicions de vida dels ciutadans a través d'intervencions urbanístiques, econòmiques i socials	139
3.7.4 Impulsar una política de sòl que permeti disposar de l'espai necessari i ben localitzat per a l'habitatge i les activitats econòmiques, tot simplificant i fent transparent la tramitació de la informació urbanística	141
3.8 Habitatge	
3.8.1 Facilitar l'accés a l'habitatge, especialment per als col·lectius que hi tenen una major dificultat	142
3.8.2 Desenvolupar instruments eficaços per a la promoció i rehabilitació d'habitatges a tot el territori	144
3.9 Medi ambient	
3.9.1 Garantir una protecció del medi natural compatible amb el desenvolupament econòmic	146
3.9.2 Completar el canvi de model en la gestió de l'aigua, d'acord amb la Directiva Marc de l'Aigua	148
3.9.3 Continuar desenvolupant una gestió dels residus sostenible	151
3.9.4 Reduir la contaminació atmosfèrica (soroll, llum i emissions contaminants)	154
3.9.5 Establir una estratègia catalana de sostenibilitat davant el canvi climàtic	155

PLA DE GOVERN

Presentació del Pla de Govern 2007-2010

Pensar ordenadament, actuar racionalment i atendre càlidament. Aquests són els mots d'ordre que, en el debat d'investidura, vaig dir que volia que orientessin l'acció del Govern de la Generalitat. Pensar ordenadament per conferir una identitat de projecte a les iniciatives polítiques i legislatives dels diferents departaments de l'Administració de la Generalitat. Actuar racionalment per desplegar-les amb una acció de Govern sòlida, rigorosa i responsable. I atendre càlidament perquè el nostre primer compromís, el nostre compromís per Catalunya, és un compromís amb la seva ciutadania, amb el seu progrés i, ahora, amb el seu benestar.

8

Amb aquest disseny, hem elaborat el Pla de Govern 2007-2010, que és un instrument de gestió pública que permet oferir una visió global dels eixos d'acció prioritaris del Govern i dels objectius que se'n deriven, fomentant el seu caràcter transversal, parlant més de responsabilitats públiques que de competències, orientant les polítiques a les preocupacions i anhels de la ciutadania i assegurant que els nostres interessos col·lectius trobin un fidel reflex en l'exercici de l'autogovern.

A través d'aquest Pla, la voluntat d'Entesa dels grups polítics que donen suport parlamentari al Govern, esdevé un acord robust per donar sentit i continuïtat a l'acció pública. Es tracta d'aconseguir que les referències fonamentals que legitimen l'exercici governamental trobin la seva raó de ser en el conjunt de reptes polítics, socials i econòmics de Catalunya, i en una renovació constant de l'aliança entre la ciutadania i la Generalitat per assolir-los.

Justament per aquest motiu, el Pla de Govern inclou i emmarca qüestions clau per al futur del nostre país com són la immigra-

ció, l'habitatge i la recerca, a més d'altres que s'aniran desplegant en el temps com les infraestructures o l'emancipació i l'ocupació juvenil, i manifesta la nostra voluntat d'afrontar-les a través d'acords polítics transversals.

Aconseguir que el pluralisme polític s'incorpori a l'acció governamental és un signe de qualitat democràtica i eficàcia, que l'executiu dirigit pel president Maragall va llegar a la governació del nostre país. El Pacte Nacional per a l'Educació i l'Acord Estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia han esdevingut un model de concertació, que el Govern d'avui sabrà mantenir, ampliar i estendre.

Tenim l'oportunitat d'obrir una nova etapa d'estabilitat que ens ha de permetre centrar el debat polític, compassar-lo amb el debat social i conduir les nostres energies cap a la resolució dels principals reptes de la nostra societat.

Catalunya ha d'afrontar l'etapa que s'ha obert després de l'aprovació de l'Estatut amb unes institucions polítiques fortes, que comptin amb l'impuls i l'exigència de la ciutadania i que puguin reprendre el projecte transformador iniciat durant la legislatura anterior.

És el moment de demostrar que més autogovern és també més democràcia. I és el moment de comprometre's a treballar generosament i lleialment, per donar respostes a alguns reptes que, junts, podem abordar amb més garanties: reforçar l'estat del benestar; incrementar la qualitat democràtica i l'eficàcia dels nostres governs i institucions; i potenciar una economia dinàmica en un territori sostenible.

Aquesta legislatura el Govern s'abocarà al reforçament de l'Estat del Benestar per avançar cap a una societat més justa i cohesionada. Aprovarem i desplegarem la Llei de Serveis Socials per donar resposta als anhels i necessitats d'una ciutadania que aspira a millorar la seva condició vital i desitja aconseguir cotes superiors de qualitat de vida i d'integració social; i també millorarem la qualitat de l'assistència sanitària i la salut pública.

Mantindrem els objectius establerts al Pacte Nacional per a l'Educació per crear les condicions que condueixin a l'excel·lència de l'educació. Al llarg dels darrers 20 anys, hem realitzat un esforç ingent per fer efectiu el dret a l'educació, però ara esdevé imprescindible obrir una nova etapa adreçada a la qualitat, a la universalització de l'educació de 0 a 3 anys, a millorar l'educació secundària i a integrar plenament la universitat a l'espai europeu d'educació superior, aconseguint que el nostre sistema de formació professional, d'investigació i de recerca sigui atent a les demandes i aspiracions empresarials.

Aquestes són també les millors polítiques per garantir la igualtat d'oportunitats al llarg del cicle vital de les persones; les polítiques que ens han de permetre afrontar les desigualtats salarials que afecten sobretot els joves i les dones, cercant les coordenades bàsiques que condueixen a una ciutadania efectiva i facilitant una mobilitat social ascendent a través de l'educació i el treball. I són també les polítiques que ens permetran articular una veritable política de suport a les famílies, com a estructura social bàsica per a la cohesió i el benestar.

La societat catalana d'avui és diversa i avançada, vol créixer a través de la igualtat i la llibertat, però també es vol sentir participat d'un projecte col·lectiu que assegurí la pervivència i l'extensió del català, que reconegui la diversitat lingüística i cultural com a font d'enriquiment i assegurí la projecció externa de la cultura catalana. I el Govern continuarà creant les condicions per aconseguir-ho, amb el Consell de la Cultura i les Arts. Garantirem el dret a la cultura a través d'una important acció inversora en equipaments i serveis. Acostant la cultura a la ciutadania la farem més democràtica, i potenciant l'excel·lència enfortirem l'horitzó que la converteix en una cultura universal i que enguany ja té una primera cita a la Fira del Llibre de Frankfurt. En un sentit similar, la llengua ha de ser sinònim de cohesió i de competitivitat. I aquest repte es juga prioritàriament a l'escola, on continuarem estimulants l'aprenentatge del català de l'alum-

nat nouvingut aplicant el model d'immersió per facilitar la seva integració de present i de futur i, al mateix temps, millorarem la competència del conjunt dels estudiants en català, castellà i anglès.

És fonamental continuar relligant el civisme i la cultura amb el benestar per garantir la convivència i la cohesió. I també ho és enfortir el nexa entre l'educació, el treball i l'economia per assegurar la prosperitat ara i en el futur, passant de la igualtat a l'excel·lència educativa, unint aquesta excel·lència amb projectes empresarials competitius i aconseguint que aquests projectes consolidin el camí que hem iniciat cap a una economia del coneixement.

Els instruments bàsics per aconseguir-ho són -com s'ha dit- el Pacte Nacional per a l'Educació i l'Acord Estratègic per a la internacionalització, la qualitat de l'ocupació i la competitivitat de l'economia. I aquest mateix 2007 reeditarem el model de concertació que garanteix la seva eficàcia assegurant la millora del capital humà a través de l'educació, la integració de la immigració, la transferència tecnològica a les empreses i l'atenció a la dependència, i també prestant una major atenció a la simplificació administrativa, les infraestructures i el medi ambient.

Estem definint una nova interrelació entre la societat, l'economia i el territori de Catalunya per avançar cap a un desenvolupament sostenible. I aquest projecte global de país reclama una nova concepció dels nostres poders públics, que garanteixi la seva qualitat democràtica i la seva eficàcia.

Amb l'aprovació de la Constitució espanyola de 1978 i l'Estatut de 1979 es van construir els fonaments de l'actual sistema polític. I ara hem d'aprofitar l'anhel modernitzador que hi ha darrere l'aprovació del nou Estatut com un canvi de procediment, com un llançament de les nostres institucions des de la seva representativitat i reconeixement mutu, en el context d'un món cada vegada més obert i interdependent.

Aquesta raó ens convida a continuar aprofundint en l'avenç cap a una Espanya plural que projecti les nostres institucions a la Unió Europea i, al mateix temps, a acostar el poder a la ciutadania, renovant les estratègies de col·laboració entre la Generalitat i els ajuntaments i cercant consensos bàsics per aprovar la nova organització territorial i la Llei Electoral.

Hem de continuar donant forma política a la proximitat per enfortir el nostre sistema de benestar, ampliar la seva capacitat per garantir les oportunitats i orientar aquestes oportunitats a la competitivitat.

Perquè la nova relació entre els poders públics i la societat, basada en la coresponsabilitat i l'exigència mútua, ha d'acabar esdevenint un sinònim d'eficàcia i de qualitat democràtica. Això és el que ja ens permet començar a albirar iniciatives de progrés com la política de barris i regeneració urbana, el Pacte Nacional per a l'Educació o els Governos Territorials de Salut.

Com ha dit Josep Maria Bricall, "la capacitat de prestigiar la idea nacional demostrant l'eficiència de l'Administració autònoma resulta neuràlgica" perquè "una nació no és res més que una societat que s'organitza adequadament en un territori determinat". Aquest és també el nostre compromís per Catalunya. Un compromís amb la ciutadania que avui, amb la presentació del Pla de Govern, fem públic i transparent.

José Montilla
President de la Generalitat

Desplegament de l'Estatut

La passada legislatura ha estat, sens dubte, la legislatura de l'Estatut. S'ha dut a terme una reforma de la nostra norma institucional fonamental, amb l'objectiu compartit d'aconseguir per a Catalunya més i millor autogovern, més i millor finançament i més i millor reconeixement de la identitat nacional. El text aprovat per les Corts Generals i ratificat pel poble de Catalunya expressa per primera vegada que el Parlament de Catalunya, recollint el sentiment i la voluntat de la ciutadania de Catalunya, ha definit Catalunya com a nació. S'han començat a posar les bases, així, per a la construcció de l'Estat plurinacional.

Aquesta legislatura ha de ser, en conseqüència, la legislatura en la qual aquest instrument que ha estat fruit d'un esforç col·lectiu, l'Estatut, permeti a Catalunya situar-se entre els països més avançats.

El desplegament de l'Estatut amb relació a la Generalitat

La implementació del nou marc polític de Catalunya requereix, d'una banda, el desplegament de l'Estatut amb relació a la pròpia Generalitat. Per fer-ho possible, cal, en primer lloc, adaptar el sistema institucional de la Generalitat a les previsions de l'Estatut. Una de les institucions emblemàtiques del nou Estatut és el Consell de Garanties Estatutàries, al qual s'atribueixen les funcions de vetllar per l'adequació de les disposicions de la Generalitat a l'Estatut i a la Constitució i de dictaminar sobre l'adequació de la normativa estatal a l'Estatut i la Constitució prèviament a la interposició d'un recurs d'inconstitucionalitat o d'un conflicte de competències. Aquesta institució succeirà el Consell Consultiu en les seves funcions actuals tot i que amb un paper rellevant en la tutela dels drets establerts a l'Estatut.

És necessari, també, adaptar la regulació actual del Govern i del president de la Generalitat a les previsions estatutàries i actualitzar-la, així com també la del Síndic de Greuges, la de la Sindicatura de Comptes, la d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat, la de funció pública o la de consultes populars.

El Govern creu en la necessària col·laboració entre les diferents administracions que conformen el nostre autogovern i molt especialment en l'acció dels governs locals, pel paper que han desenvolupat en la consolidació de la democràcia al nostre país i alhora per la seva proximitat a la ciutadania.

Per aquesta raó, la Generalitat exercirà les seves competències tenint present el principi de subsidiarietat, reforçarà la col·laboració amb el món local, basada en els principis d'eficàcia, eficiència, coordinació i qualitat, i vetllarà per la suficiència financera dels ens locals.

Desplegar les disposicions de l'Estatut referides al món local passa per reforçar la col·laboració entre la Generalitat i les administracions locals. Per fer-ho possible es crearà el Consell de Governos locals configurant-lo com l'òrgan de representació dels governs locals en les institucions de la Generalitat, incrementant, d'aquesta manera, els espais de coparticipació i codecisió.

El Govern actualitzarà el règim especial de la Vall d'Aran a les previsions estatutàries i cercarà alhora el consens necessari per aprovar una nova llei d'organització territorial, que inclogui com a àmbits territorials els municipis, receptors de competències i recursos; les comarques, enteses com a ens de gestió supramunicipal de serveis locals; les vegueries, dissenyades com a governs locals i àmbits de descentralització de la Generalitat, i la creació de l'àrea metropolitana de Barcelona, que en absolut exclou el reconeixement de les altres realitats metropolitananes catalanes.

Més enllà d'aquestes primeres actuacions en l'àmbit institucional, el Govern desplegarà l'Estatut impulsant el desenvolupament de la Carta de drets i deures recollida a l'Estatut. Per fer-ho possible, establirà les prestacions derivades dels drets reconeguts a l'Estatut adaptant, quan escaigui, la normativa vigent. L'aprovació del projecte de llei de serveis socials i del projecte de llei del dret a l'habitatge en iniciar tot just aquesta legislatura mostren la voluntat del Govern d'avançar en aquesta tasca, implementant, en aquest cas, els drets en l'àmbit dels serveis socials i en l'àmbit de l'habitatge que estableix l'Estatut.

En tercer lloc, el desplegament de l'Estatut amb relació a la Generalitat es produirà amb el desenvolupament dels nous espais competencials que l'Estatut atribueix a la Generalitat, adoptant, quan escaigui, noves lleis reguladores d'un determinat sector o bé modificant les ja vigents per tal d'incorporar la regulació corresponent al nou àmbit competencial.

Aquesta és una tasca essencial per fer efectiu l'avenç en l'autogovern i realitzar les potencialitats d'aquest text pel que fa a l'àmbit de responsabilitats que corresponen a la Generalitat.

Els nous espais competencials que l'Estatut atribueix a la Generalitat es troben majoritàriament en aquells àmbits que amb l'Estatut d'autonomia de 1979 corresponien a l'Estat i que amb el nou Estatut s'atribueixen a la Generalitat, independentment de la naturalesa exclusiva, compartida o executiva de la competència.

Així succeeix, a tall d'exemple, en matèria d'immigració, pel que fa a l'establiment de la primera acollida de les persones nouvingudes. El Govern impulsarà en aquest camp l'aprovació d'una Llei d'acollida que serveixi d'instrument ordenador de les diferents actuacions que en l'àmbit de l'acollida es fan des de sectors diversos.

També és el cas de les competències en matèria de consultes populars d'acord amb les previsions de l'article 122 de l'Estatut, pel que fa a l'establiment del règim jurídic, les modalitats, la realització, el procediment i la convocatòria dels instruments de consulta popular, llevat del referèndum. En aquest cas, per fer-ho efectiu, el Govern impulsarà l'aprovació de la Llei de consultes populars, que permeti reforçar el vincle i facilitar la comunicació entre la ciutadania, l'Administració i el Govern.

Un altre exemple en un sector ben diferent, el corresponent a agricultura, ramaderia i aprofitaments forestals, conté també nous àmbits competencials pel que fa a traçabilitat dels productes agrícoles i ramaders o la lluita contra el frau en la producció i la comercialització agroalimentàries. Amb aquest objectiu, el Govern apostarà en aquesta legislatura per la qualitat i la traçabilitat alimentària, amb l'adopció de

diverses actuacions entre les quals destaca l'aprovació de plans i normatives que incideixin de forma important en aquest àmbit de nova incorporació a l'Estatut. La primera mostra d'aquest canvi ja es troba en la nova orientació i en la denominació del Departament d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural.

Més enllà d'aquesta tipologia de nous espais competencials, l'Estatut atribueix també a la Generalitat la possibilitat de desplegar la legislació bàsica estatal i per tant, legislar, en alguns àmbits en els quals la Generalitat disposava fins ara tan sols de competència executiva.

El Govern desplegarà l'Estatut també en aquests nous espais competencials com és el cas, entre d'altres, de l'educació, en el qual a més dels àmbits que el nou Estatut configura amb caràcter d'exclusivitat, la Generalitat disposa de competències compartides per a la programació i definició de l'ensenyament i l'avaluació general del sistema educatiu; l'ordenació del sector de l'ensenyament i de l'activitat docent i educativa; l'establiment dels corresponents plans d'estudi inclosa l'ordenació curricular; el règim de foment estatal; l'accés a l'educació; el règim de sosteniment amb fons públics dels ensenyaments del sistema educatiu i dels centres on s'imparteixen; els requisits i condicions dels centres docents i educatius; l'organització dels centres públics i privats sostinguts amb fons públics o la participació de la comunitat educativa en el control i la gestió dels centres docents públics i dels privats sostinguts amb fons públics. Amb aquest objectiu, una de les primeres fites del Govern en l'àmbit educatiu serà l'elaboració i l'aprovació del projecte de Llei d'Educació de Catalunya, en exercici de les seves competències exclusives i compartides en aquesta matèria, possibilitant, d'aquesta manera, l'establiment d'un marc estable que doni coherència al conjunt del sistema educatiu.

L'Estatut atribueix també a la Generalitat nous àmbits competencials en exclusiva, àmbits en els quals la Generalitat disposava fins ara tan sols de competència compartida.

Així succeeix, a tall d'exemple, en matèria de recerca, desenvolupament i innovació tecnològica, en la qual es configura com a exclusiu l'àmbit relatiu als centres i estructures

d'investigació de la Generalitat que inclou també la regulació i la formació professional del seu personal investigador i de suport a la recerca. Tenint en compte aquests nous espais competencials, el Govern impulsarà, en aquest cas, l'aprovació del Projecte de Llei de foment de la ciència i la innovació i d'ordenació de la recerca, efectuat sobre la base del Pacte Nacional per a la recerca, la innovació i l'educació superior, amb l'objectiu de proporcionar instruments per al foment del coneixement científic, la recerca, la innovació tecnològica i la transferència de coneixement i donar un reconeixement a la carrera universitària dels investigadors.

Un altre exemple és el dels nous espais competencials que el nou Estatut atribueix a la Generalitat en matèria de protecció de menors, per a l'establiment del règim de protecció, la regulació de les institucions públiques de protecció i tutela de menors en situació de risc o desemparats i els menors infractors. Per fer efectius aquests nous espais competencials també, el Govern, entre altres mesures, aprovarà el projecte de Llei de la infància, que regularà tant l'àmbit de la infància desprotegida o en risc, com el de la resta d'infants.

Finalment, l'Estatut atribueix a la Generalitat nous àmbits competencials en els quals l'actuació de la Generalitat consisteix a participar en l'exercici de competències estatals. Per fer efectiva aquesta possibilitat, la Generalitat en algunes ocasions podrà participar en la designació de membres de determinats organismes d'àmbit estatal, mentre que en d'altres, la participació es manifestarà en l'emissió d'informes previs, en l'establiment de tràmits específics, en la signatura de convenis o en d'altres formes de participació. El Govern impulsarà, en cada cas, els mecanismes pertinents per fer efectiva aquesta participació, una participació que, sens dubte, reforça les relacions entre les Administracions i contribueix a la construcció de l'Espanya plural.

El desplegament de l'Estatut amb relació a l'Estat

La implementació del nou marc polític de Catalunya requereix, d'altra banda, el desplegament de l'Estatut amb relació

a l'Estat. I aquest desplegament afecta, essencialment, tres àmbits d'actuació.

En primer lloc, el Govern de la Generalitat i el Govern de l'Estat han iniciat ja el procés de constitució dels organismes mixtos previstos a l'Estatut: la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals Estat-Generalitat i la Comissió d'Infraestructures, que inclou també la participació de l'Administració local. Aquestes dues darreres són objecte de tractament en el següent apartat, dedicat al desplegament de l'Estatut amb relació al finançament.

La Comissió Bilateral Generalitat-Estat es va constituir el 26 de febrer de 2007 per començar a operar com a instrument de participació i de col·laboració de la Generalitat en l'exercici de competències estatals que afectin l'autonomia de Catalunya i d'intercanvi d'informació i d'establiment dels mecanismes de col·laboració en les respectives polítiques públiques. Amb aquest objectiu, es va acordar la creació per una banda, d'una subcomissió dedicada a la previsió de conflictes i a la seva resolució, i per l'altra, una subcomissió que abordi el desenvolupament de l'Estatut, establint, quan correspongui, les fórmules de participació de la Generalitat en l'exercici de les competències de l'Estat.

El Govern és especialment conscient de la transcendència institucional d'aquestes funcions, i és per això que ha volgut disposar d'un marc de col·laboració amb els diversos grups parlamentaris per debatre i impulsar el desenvolupament estatuari, fent possible que la posició del Govern de la Generalitat en els òrgans de participació i col·laboració amb l'Estat que preveu l'Estatut integri al màxim possible les opinions dels diversos grups polítics amb representació al Parlament de Catalunya. Aquest motiu ha portat al Govern a crear el Consell per a l'impuls i el seguiment del desplegament de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, del qual formen part, d'una banda, el Govern de la Generalitat, i, d'altra banda, representants dels grups parlamentaris.

En segon lloc, el Govern de la Generalitat impulsarà el traspass de serveis i de mitjans personals i materials de l'Estat a la Generalitat que siguin necessaris a efectes d'implemen-

tar els nous espais competencials que l'Estatut atribueix a la Generalitat.

Així succeeix, entre altres, en matèria de transports per ferrocarril, on el desplegament de les competències estatutàries comporta l'assumpció de la gestió dels serveis de rodalies i regionals, o en matèria de treball, amb l'assoliment del traspàs de la Inspecció de Treball a la Generalitat, d'acord amb el nou Estatut. Amb aquests traspassos, el Govern podrà, d'una banda, potenciar la fiabilitat del servei de rodalies, tant de la xarxa de Renfe com de la dels Ferrocarrils de la Generalitat, fins a convertir-los en veritables metros regionals i, de l'altra, reforçar l'acció de la Inspecció de Treball amb relació al control de la contractació i les condicions de treball.

Per poder encetar aquesta tasca, el Govern ha procedit ja a actualitzar la composició de la Comissió Mixta de Traspassos a la nova conformació de la Cambra Parlamentària.

Finalment, el Govern impulsarà l'adopció o la modificació de la normativa estatal necessària per fer efectius els nous espais competencials de la Generalitat i la seva participació en competències estatals o en la designació dels membres de determinats organismes o institucions estatals.

Així, per exemple, per convertir l'Administració de justícia a Catalunya en un servei públic de qualitat, pròxim, eficient i transparent, desplegant les competències que l'Estatut atorga a la Generalitat en matèria d'organització, d'oficina judicial, de personal i mitjans materials de l'Administració de justícia, així com amb relació a una demarcació i planta judicial més adequades al territori, el Govern impulsarà la reforma, ja en marxa, de la Llei orgànica del poder judicial, que ha de consolidar el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya com el màxim òrgan jurisdiccional de tots els processos iniciats a Catalunya i ha de permetre la creació del Consell de Justícia de Catalunya. Una reforma que ha de fer possible, alhora, impulsar també la justícia de proximitat, de manera que permeti resoldre conflictes sorgits de la pròpia dinàmica urbana.

El desplegament de l'Estatut amb relació al finançament

Les millores competencials aconseguides amb el nou Estatut, que han de permetre l'establiment de polítiques pròpies en molts més àmbits, farien inútil l'aplicació dels criteris d'eficiència i de proximitat que han inspirat la reforma de l'Estatut sense un finançament adequat al desenvolupament de l'Estat de les autonomies.

D'aquí la importància de l'establiment a l'Estatut d'un model de finançament, i sobretot, de la seva implementació. Un model de finançament que aporta no tan sols una idea sobre el finançament de Catalunya sinó que dóna un pas endavant en l'organització de la hisenda del conjunt d'administracions públiques, amb una sèrie de propostes que volen adaptar el sistema de finançament a les noves responsabilitats ja assumides per les diverses administracions, fent compatible l'autonomia i la suficiència financera amb la cohesió social i l'equitat entre els diversos territoris.

Amb aquest objectiu, el Govern va constituir la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals dins el termini previst per l'Estatut, el 6 de febrer de 2007, fent possible, així, el desenvolupament del seu paper com a òrgan bilateral de relació entre ambdues Administracions en l'àmbit del finançament autonòmic. Es tracta d'un organisme essencial per avançar en la concreció de les previsions sobre el finançament de la Generalitat que conté l'Estatut i especialment, per acordar la contribució a la solidaritat i als mecanismes d'anivellament. Aquesta és, sens dubte, una prioritat del Govern ja que permet aconseguir que cada Comunitat autònoma pugui donar uns nivells de serveis similars si realitza un esforç fiscal també similar i suposa l'aplicació d'un criteri explícit de solidaritat característic dels Estats federals. I aquest criteri s'ha d'aplicar, alhora, al gruix de les despeses de l'Estat del benestar, la salut, l'educació i els serveis socials. Per la seva banda, els mecanismes d'anivellament hauran de permetre que el finançament de Catalunya es basi en criteris de necessitats de despesa i també amb relació a la seva capacitat fiscal i que Catalunya no perdi posicions en l'ordenació de rendes per càpita després de l'aplicació dels mecanismes de finançament.

El Govern també impulsarà l'adopció d'un acord per part de la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals sobre l'abast i les condicions de la cessió dels tributs de titularitat estatal que faci possible la millora de l'autonomia tributària. Una millora que ha de venir de la mà de l'increment dels recursos que provenen dels rendiments dels impostos cedits per l'Estat, d'acord amb les previsions de l'Estatut, però també de la mà de la millora de la capacitat normativa sobre els impostos estatals en els que participa, especialment en l'Impost sobre la renda de les persones físiques i en algun impost en el que fins ara mai s'havia pogut exercir aquesta capacitat financera, com és el cas de la fase minorista de l'IVA o els impostos especials, respectant en qualsevol cas la normativa europea.

En l'àmbit institucional tot i que per a la implementació de les previsions en matèria de finançament, el Govern ja ha aprovat el projecte de llei de creació de l'Agència Tributària de Catalunya per tal de gestionar, recaptar, liquidar i inspeccionar els tributs propis de la Generalitat així com, per delegació de l'Estat, dels tributs estatals cedits totalment. La creació de l'Agència suposarà l'aplicació a la gestió tributària, entesa en un sentit ampli, d'un criteri unitari de gestió sota diversos principis, entre els quals destaquen els de legalitat, objectivitat, eficàcia, eficiència i, com a molt destacats, els de la lluita contra el frau fiscal i servei a la ciutadania.

Aquest és el primer pas amb vista a la futura constitució, en el termini de dos anys des de l'entrada en vigor de l'Estatut, del Consorci entre l'Agència Tributària de Catalunya i l'Administració Tributària de l'Estat, que ha de permetre la gestió dels tributs cedits parcialment i, de fet, la compartició per part de les dues Administracions de la informació sobre la gestió, la recaptació, la liquidació i la inspecció de tots els impostos pagats a Catalunya. L'Estatut preveu l'establiment dels mecanismes necessaris per a la creació d'una finestra única per a la presentació i la recepció a les oficines de les respectives administracions de la documentació amb transcendència tributària que hagi de tenir efectes davant de qualsevol de les dues administracions, es facilitarà el compliment de les obligacions tributàries dels contribuents, impedit que l'existència de dues agències dupliqui la burocràcia en la relació del contribuent amb l'administració tributària.

D'altra banda, el Govern també impulsarà el traspàs dels òrgans econòmico-administratius per a la revisió per via administrativa de les reclamacions que els contribuents puguin interposar amb relació als tributs cedits en la seva totalitat, fent efectiva la previsió de l'article 205 de l'Estatut.

Finalment, respecte de la Comissió d'Infraestructures el Govern ha acordat també la seva constitució immediata a fi i efecte que pugui començar a desenvolupar les funcions que l'Estatut li atribueix per tal d'acordar l'equiparació, durant un termini de 7 anys, de la inversió de l'Estat a Catalunya en infraestructures a la participació relativa del PIB de Catalunya amb relació al de l'Estat. Aquesta és una previsió que respon a una reivindicació molt concreta que el Govern considera també de màxima prioritat. Per a fer-ho efectiu, el Govern ha acordat la creació d'un grup de Treball, en el marc de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat, que establirà la metodologia del càlcul d'aquestes inversions en infraestructures.

L'Estatut està al servei de tres objectius assumits plenament per la societat catalana: el reforç del nostre reconeixement nacional, l'ampliació de la nostra capacitat d'autogovernar-nos i l'obtenció dels recursos necessaris per exercir l'autogovern. Fixats aquests objectius en la nostra norma institucional fonamental, ara empenem la tasca de concretar-los amb un desplegament ordenat de les seves previsions. Estem davant d'una tasca àrdua que el Govern de Catalunya afronta amb voluntat de rigor, de fermesa i de lleialtat. Rigor en els plantejaments i realisme en els ritmes i calendaris. Fermesa en la negociació i en la defensa dels nostres arguments i les nostres raons per superar les inèrcies establertes. Lleialtat en el capteniment escrupolosament institucional.

2007
2010

Eixos

Reforçar l'Estat del Benestar per aconseguir una societat més justa i cohesionada

Les polítiques socials esdevenen en aquest mandat una de les màximes prioritats polítiques, tant per voluntat del propi Govern, com perquè és un dels àmbits de la societat en el qual encara queden reptes importants per afrontar i resoldre. Fa més de 20 anys que es van començar a establir els tres pilars bàsics de l'Estat del Benestar: la sanitat, l'ensenyament i les pensions públiques per a tothom. Ara, en aquest mandat, s'iniciarà la construcció del quart pilar, els serveis socials.

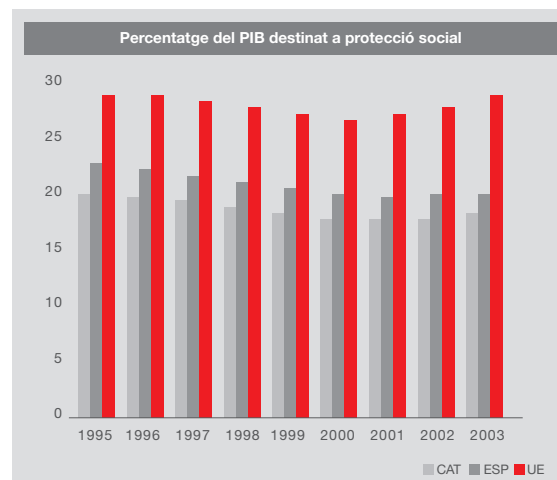
18

Uns serveis socials que han de donar resposta a les necessitats de les persones que pateixen situacions de dependència, a les persones que estan en situació de pobresa o en risc d'exclusió, als infants que pateixen desemparament... Uns serveis que tenen com a objectiu més immediat aconseguir una societat més justa i més cohesionada, en què la igualtat d'oportunitats sigui cada dia més real i no simple retòrica.

Això no implica deixar de treballar en les altres polítiques de benestar existents, no; cal continuar enfortint-les i millorant la seva qualitat. Per exemple, cal desenvolupar el Pacte Nacional per a l'Educació, un compromís del Govern i de vint organitzacions del món educatiu per enfortir el sistema educatiu amb el consens i la participació de tothom. I la Llei de prestacions socials, que garanteix que cap ciutadà estigui sota el llindar de la pobresa, assegurant uns ingressos suficients per a les persones amb rendes més baixes, i que tot just ara es comença a desplegar. Cal finalitzar el procés de reforma i ordenació del sistema de Salut Pública de Catalunya, que parteix d'una concepció global integradora de la salut i que també compta amb la participació dels ens locals. I cal continuar la inversió tant en equipaments culturals com en programació, i sobretot, cal aprofitar les oportunitats que brinden les noves tecnologies per

apropar la cultura a la ciutadania. Són només uns quants exemples de les múltiples accions que vol dur a terme el Govern de la Generalitat.

Perquè si s'analitzen les darreres dades que existeixen sobre la despesa en protecció social que realitzen els diferents països de la Unió Europea, es pot constatar que, el 2003, a la Unió Europea la despesa mitjana en protecció social era del 28,3% i a Catalunya del 17,8%.

Font: Idescat. Comptes de la protecció social a Catalunya 1991-2003.

Per molt que en aquests tres anys s'hagin incrementat els recursos destinats a polítiques socials, queda encara un llarg camí per recórrer fins a disposar d'un sistema de protecció social a

nivell europeu, que és el que demana la ciutadania. El Govern de la Generalitat treballarà per enfortir-lo des de tots els àmbits. Treballarà tant per incrementar els recursos que s'hi han de dedicar com per incrementar l'eficàcia de les inversions realitzades. Cal invertir més, sí, i en tots els sectors, però també cal millorar l'organització dels serveis, la coordinació entre diverses administracions, la planificació, l'avaluació de les actuacions... aspectes tots ells bàsics perquè els ciutadans i ciutadanes gaudeixin d'uns millors serveis i prestacions.

La ciutadania ha canviat molt en aquests darrers anys. S'ha incrementat la immigració de persones d'altres cultures, ha crescut el nombre de persones grans i molt grans, han canviat les formes de vida, de treballar, de relacionar-se, i també de relacionar-se amb la política i els governs.

Darrerament està creixent el nombre de demandes als governs, cada dia la ciutadania és més exigent, però a la vegada mostra una certa desafecció vers els seus governants i la política. Sembla que construir l'Estat del Benestar sigui una obligació del Govern, mentre els ciutadans i ciutadanes es limiten a beneficiar-se'n, quan el necessiten.

Però si es vol disposar d'una societat on el benestar estigui a l'abast de la majoria de la població, es necessita la participació i el compromís de tothom. Cal que la ciutadania i els agents econòmics i socials s'hi impliquin de forma directa i decidida. No es pot pensar en un estat del benestar construït només des dels governs, des de l'Administració, i en què la persona és un mer consumidor de serveis, sense responsabilitats ni possibilitat d'intervenir. Les actuacions que s'han de realitzar necessiten la participació, el compromís i el suport de la població, tant dels ciutadans i ciutadanes en general, com dels professionals que hi participen.

Per tant, cal realitzar polítiques adequades per aconseguir aquesta participació de les diferents persones i col·lectius que formen la societat actual, s'ha d'aconseguir el seu compromís i coresponsabilitat.

Aquesta serà la forma de treballar del Govern durant els propers anys, per aconseguir que, d'aquesta manera, la societat que tinguem en un futur sigui més pròspera i justa. I així, s'explica al llarg d'aquest capítol dedicat a les polítiques socials.

1.1 Ciutadania i cohesió social

1.1.1 Universalitzar els serveis socials fent-los accessibles a tota la ciutadania

L'Estat del Benestar a la nostra societat és encara feble i incomplet. S'ha avançat molt en els darrers anys en tots els seus àmbits, l'educació, la sanitat, les pensions, i fins i tot els serveis socials, però encara cal anar més enllà.

L'Estatut de Catalunya, recollint aquesta necessitat de reforçar els drets de la ciutadania, aplega un conjunt de drets en l'àmbit dels serveis socials i uns principis rectors que són els que han d'inspirar la política del Govern en aquest mandat.

S'entén per serveis socials el conjunt d'intervencions públiques (recursos, prestacions de servei, tecnològiques, equipaments, programes i projectes) que tenen com a finalitat assegurar el dret de les persones a viure dignament durant totes les etapes de la vida mitjançant la cobertura de les seves necessitats bàsiques i de les seves necessitats socials.

Els serveis socials s'adrecen de manera especial a la prevenció de situacions de risc, a la compensació de dèficits de suport social i econòmic i de situacions de vulnerabilitat i de dependència.

Actualment, l'accés als serveis socials ve delimitat, en gran mesura, per la capacitat econòmica de la persona i, tot i així, sempre condicionat a l'existència de recursos econòmics per part de l'Administració. Per això els serveis socials són percebuts com un recurs assistencialista que deixa fora un segment important de la població. Una gran part de les classes mitjanes ni pot accedir als serveis socials públics, ni pot pagar el que valen aquests serveis en el mercat privat. Això té com a conseqüència, tant que hi hagi persones amb necessitats importants desateses com que hagi aflorat una economia submergida, de baix cost i baix nivell professional, al voltant de l'atenció a les persones amb situacions de dependència.

Per això, una de les primeres mesures que farà el Govern és

aprovar i desplegar la llei de serveis socials, que preveu la universalització dels serveis socials, fent-los un dret subjectiu, a l'igual que ho és la sanitat, l'educació i les pensions. S'aprovarà una cartera de serveis on s'especificaran els serveis i les prestacions que el Govern es compromet a prestar, les condicions d'accés i les dotacions econòmiques. I qualsevol persona, independentment del seu nivell d'ingressos, tindrà dret d'accés als serveis i/o prestacions que necessiti, sens perjudici de la contraprestació econòmica que hagi d'efectuar en funció del seu nivell de renda. Per a l'any 2007/08, l'avantprojecte de Llei preveu en la seva disposició addicional segona, les següents prestacions:

"2. Aquesta primera Cartera de Serveis ha d'incloure almenys les següents dotacions de serveis socials a Catalunya:

- a) La dotació a totes les Àrees Bàsiques de serveis socials ha de ser de tres diplomats en treball social i dos diplomats en educació social per cada 15.000 habitants.
- b) Els equips de valoració i diagnòstic de serveis socials han d'incrementar en un 50% la seva dotació de professionals, pel que fa als Equips d'Atenció a la Infància i l'Adolescència, i als Equips de Valoració de les Persones amb Discapacitat.
- c) Els serveis d'ajuda a domicili han d'arribar a atendre el 4% de les persones de 65 anys o més de Catalunya.
- d) El nombre de persones ateses pel servei de teleassistència domiciliària ha d'arribar a ser de 24.000 a tot Catalunya.
- e) El nombre de persones ateses pel servei d'assistent personal ha d'arribar a ser de 2.500 a tot Catalunya.
- f) El nombre d'hores d'atenció dels serveis d'atenció precoç ha d'arribar a ser d'un promig de 1,2 hores setmanals a un mínim de 25.000 persones usuàries d'aquest servei a tot Catalunya.
- g) S'ha d'augmentar el nombre de places en centres oberts per a infants i adolescents en un 50% a tot Catalunya.
- h) S'han d'augmentar el nombre de places de residències i centres de dia de gent gran, de residències, llars residència, centres de dia, centres d'atenció especialitzada i centres ocupacionals per a persones amb discapacitat o amb malaltia mental en un 20% a tot Catalunya.
- i) S'han de dotar totes les places d'acolliment residencial per infants i adolescents a Catalunya, que siguin necessàries per atendre totes les necessitats detectades

Font: avantprojecte de Llei de Serveis Socials, disposició addicional segona.

Aquest canvi d'orientació del sistema de serveis socials implica, d'entrada, que s'han de crear els serveis, programes, projectes i equipaments que es necessiten, i que s'han de formar els professionals necessaris per prestar aquests serveis. És una tasca que s'ha de començar a fer al més aviat possible, però que cal abordar amb realisme i prudència, distribuint-la al llarg del temps, i explicant a la ciutadania la realitat del nostre compromís, per no fomentar falses expectatives.

Una de les prioritats serà l'atenció a les persones que pateixen situacions de dependència. Les persones que pateixen aquestes situacions de dependència demanen ser ateses, sempre que sigui possible, a casa seva. Per això cal fer un **pla de xoc de l'atenció domiciliària** per incrementar les cobertures i les hores d'atenció. Actualment, a Catalunya la prestació del servei d'atenció domiciliària és baixa i el Projecte de Llei de serveis socials estableix que els objectius per a l'atenció domiciliària al 2007-08 és arribar a atendre el 4% de les persones de 65 anys o més de Catalunya. I de forma progressiva s'anirà augmentant el servei a les persones i la seva freqüència.

Altres mesures que es potenciaran perquè les persones puguin romandre el màxim temps possible a casa seva són la **teleassistència, les ajudes tècniques, el transport adaptat i els centres de dia**.

La teleassistència és un dels serveis més ben valorat per les persones de risc, no necessàriament dependents, i els seus familiars. Avisa quan la persona té una emergència i dona molta seguretat a les persones que viuen soles. Les ajudes tècniques comprenen tots aquells aparells que ajuden a la persona dependent i/o la persona que la cuida a fer activitats de la vida diària.

D'esquerra a dreta fotos de promocions d'habitatges: Carrer del Pont a Sant Quirze de Besora. Barri de Sant Roc a Badalona. Pla dels Frares a Arenys de Mar. Barri de Sant Roc a Badalona.

És necessari ampliar el nombre de centres de dia i el seu horari, fent activitats útils per preservar i rehabilitar les funcions bàsiques que poden estar deteriorades. El transport adaptat és imprescindible si no es vol que les persones en situació de dependència que viuen a casa restin presonerades a casa seva, sense poder anar a centres de dia, metges o altres serveis que es puguin prestar i/o necessitar.

En l'àmbit rural, per tal de fer compatibles el desig d'estar a casa seva amb les necessitats de tenir uns serveis que ho facin possible, s'està desenvolupant diverses fórmules de centres de serveis socials. El Govern de la Generalitat els seguirà promouent, com un altre servei a les persones en situació de dependència.

Finalment, és necessari **incrementar el nombre i la qualitat dels centres residencials** per a les persones que necessitin o desitgin accedir a aquests serveis. La Llei de Promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a les persones en situació de dependència estableix com a objectiu prioritari per als primers anys l'atenció a la dependència més greu, que normalment requereix ser atesa en centres residencials.

El Govern de Catalunya promourà l'increment d'aquests equips, planificarà la seva creació mitjançant diverses fórmules, de forma que s'asseguri i es respecti l'equilibri territorial, i vetllarà perquè compleixin els criteris de qualitat imprescindibles.

També és imprescindible treballar coordinadament amb els governs locals, que tenen competències en moltes de les mesures per atendre la dependència, i amb els professionals de la sanitat, que participen de forma clara en el benestar de les persones que es troben en aquestes situacions. Una de les eines que impulsarem per facilitar aquest treball coordinat i conjunt és la **creació de l'Agència de la Dependència**. En aquest organisme es coordinaran els professionals tant de salut com de serveis socials, fent realitat la coordinació socio-sanitària, com els professionals del món local. D'aquesta manera s'unificarà l'atenció que necessita la persona facilitant tant el tractament com la interrelació amb els professionals.

En els camps de l'atenció a la dependència hi ha tant operadors privats com agents socials que hi tenen interessos o voluntat de

ser-hi presents, i és positiu que així sigui. És voluntat del Govern treballar de forma coordinada amb aquests operadors i afavorir el màxim possible la seva activitat. Al mateix temps, es **tindrà especial cura que compleixin amb estàndards de qualitat que el propi Govern establirà**.

Un altre aspecte a destacar és la creació de la figura de l'assistent personal, especialment pensat per a persones amb discapacitat. Des de principis de 2007 s'estan desenvolupant experiències pilot i és voluntat del Govern **estendre la figura de l'assistent personal** a les persones que així ho requereixin.

La prioritat del Govern de la Generalitat serà l'atenció a les situacions de dependència, però també es vol ampliar la xarxa de serveis socials a altres necessitats, com per exemple l'atenció a persones amb problemàtica social derivada de malaltia mental, l'atenció a persones afectades per drogodependències i l'atenció a persones afectades pel VIH-sida. Cal destacar especialment la voluntat del Govern **d'universalitzar els serveis d'atenció precoç**, conjunt d'actuacions assistencials i preventives adreçades als infants, des de la concepció i fins als 6 anys, que presenten algun trastorn en el desenvolupament o es troben en situació de risc de patir-lo, amb la intenció d'eliminar o disminuir els seus efectes, si és possible, mitjançant un tractament adequat.

També durant aquest mandat **s'aplicarà la llei de prestacions socials de caràcter econòmic, i es potenciarà i revisarà els instruments que garanteixin una renda mínima de suficiència (PIRMI i pensions)**.

Hi ha altres mesures relacionades amb l'objectiu d'universalitzar els serveis socials que es descriuen als objectius 1.1.2. i 1.1.7. Tots ells participen de la voluntat de fer accessibles els serveis socials a tota la ciutadania que així ho requereixi.

1.1.2 Enfortir les polítiques de suport a les famílies i a la infància i a l'adolescència, adequant-les a les noves necessitats socials

Els canvis que s'estan produint en els darrers anys en tots els àmbits de la nostra societat demanen encarar noves polítiques i actuacions, en uns casos, i a modificar l'orientació d'altres que ja es realitzen.

Polítiques de suport a les famílies, en sentit ampli, n'han realitzat tots els governs des de fa molt de temps, però les famílies i la seva realitat han canviat tant que cal continuar adaptant aquestes polítiques per donar resposta a les seves necessitats actuals.

L'Estatut de Catalunya afirma que s'ha de protegir les persones i les famílies, perquè les diverses modalitats de família són una estructura bàsica i un factor de cohesió social. Fer polítiques de família no vol dir que es vagi en detriment dels drets individuals, ni que se situï la família o les famílies com una institució omnipresent en la vida dels ciutadans i ciutadanes.

22

La voluntat d'aquestes polítiques és donar suport a les persones que tenen o volen assumir responsabilitats familiars perquè puguin desenvolupar en les millors condicions possibles les tasques i les activitats que se'n deriven. Això vol dir donar suport a les persones que tenen al seu càrrec persones en situació de dependència; vol dir facilitar que la joventut pugui formar famílies; vol dir que es treballi amb les famílies per assegurar el màxim desenvolupament de les capacitats dels infants...

Per tant, moltes actuacions del Govern poden respondre a aquest objectiu, però com que també responen a altres finalitats es tractaran en altres àmbits d'aquest Pla de Govern. Per exemple, les escoles bressol es tractaran dins de l'àmbit d'educació, però són una actuació clau per garantir el ple desenvolupament dels infants i per permetre als dos progenitors conciliar la seva vida familiar i social. O les problemàtiques dels joves que també es tractaran, en aquest document, en l'objectiu 1.1.3, objectiu específic de joventut.

Una de les primeres tasques que s'emprendrà és el **desplegament de la Llei de suport a les famílies (Llei 18/2003, de 4 de juliol, de suport a les famílies)**. Un dels eixos principals d'a-

quest desplegament és reconèixer i acreditar la condició de família monoparental amb l'expedició del títol corresponent per tal d'oferir protecció social a aquest col·lectiu per la situació d'especial vulnerabilitat en què es troba.

La conciliació de la vida familiar, personal i laboral és un dels principals reptes que han d'afrontar les famílies d'avui en dia i al qual el Govern de Catalunya vol contribuir a donar resposta. És evident la complexitat que suposa compaginar de forma real i sense que suposi una sobrecàrrega insuportable les diverses responsabilitats familiars i laborals, i sense haver de renunciar al temps personal i a la vida social.

El Govern de Catalunya **impulsarà el Pla estratègic per la Gestió dels temps a Catalunya: més i millor temps familiar i personal**, que té com a objectiu revaloritzar els temps familiar i personal. Es tracta d'incrementar la quantitat i la qualitat d'aquests temps, i fer-ho amb la participació i el consens de l'Administració, agents i persones implicades, enfocant el treball en diferents eixos o àmbits d'actuació com pot ser l'àmbit familiar, la mobilitat i l'urbanisme, el turisme i el temps d'oci, el món educatiu i cultural, el món laboral, etc.

Per potenciar la participació en les polítiques familiars i de drets de ciutadania, és prevista la **creació del Consell Nacional de les Famílies**, que canalitzarà aquesta participació.

Una altra mesura de suport a les famílies serà **potenciar l'existència d'una xarxa d'atenció especialitzada de serveis a les famílies**: serveis de formació per a pares, punts de trobada, mediació familiar, casals i espais per a infants i joves... Alguns d'aquests serveis ja existeixen, en molts casos, prestats pels governs locals; en altres, per l'empresa privada. El Govern impulsarà que existeixin en tot el territori de la forma més equilibrada possible, establint mesures de suport i foment.

També és previst **augmentar les prestacions econòmiques i establir nous ajuts per a les famílies**. Un dels ajuts que són de gran importància i que es vol incrementar són els ajuts a l'estudi, ja sigui els ajuts a la formació estricta, com els ajuts a les activitats complementàries, com ajuts de menjador, transport escolar, ajuts a les activitats extraescolars i de lleure. Com s'explicarà a l'objectiu 1.2.1., assegurar l'accés a l'educació, en el sentit més ampli, és una de les principals armes que té el

Govern per assegurar una igualtat d'oportunitats per a tothom al llarg de la vida.

Quant a les polítiques d'infància i adolescència, cal garantir que tot infant i adolescent tinguin les condicions materials adequades relacionades amb el seu benestar físic, i la promoció d'unes relacions socials i activitats que promoguin un desenvolupament moral i psicològic adequat. Una de les primeres mesures que es faran en aquest sentit és **aprovar la Llei de la infància i adolescència**, que es va elaborar de forma participativa en l'anterior mandat i que es preveu que pugui entrar al Parlament a l'inici del 2008.

Amb aquesta Llei, el Govern vol mostrar que la infància i l'adolescència no és una qüestió que romangui únicament en l'àmbit privat de la família, sinó que es compromet a facilitar i vetllar pel seu desenvolupament, i a posar els recursos necessaris quan no es donin les condicions adequades.

Aquest projecte de Llei vol passar d'un enfocament centrat únicament en la consideració de la infància i l'adolescència com un subjecte a protegir, a un altre que el considera subjecte de drets per ell mateix. Els infants i els adolescents són subjectes actius de drets i han de poder reclamar de les administracions l'atenció i les ajudes que necessiten per evitar que els seus drets siguin vulnerats. Els Governos, al mateix temps, han de tenir en compte la perspectiva d'infància i prestar les actuacions adequades i diferenciades a les persones que estan vivint en aquesta etapa de la vida, sense considerar-les únicament un projecte de futur.

La Llei prioritzarà que els infants visquin amb els seus progenitors, però protegirà els infants en situació de risc. D'entrada, caldrà millorar i intensificar el treball preventiu amb la infància. **S'incrementarà el personal tècnic dels Equips d'Atenció a la Infància i a l'Adolescència (EAIA)**, un servei social especialitzat, format per un psicòleg, un pedagog i un treballador social. Es reforçaran els serveis socials d'atenció primària per tal que l'atenció a la infància i a l'adolescència sigui un punt central de la seva activitat, per incrementar la coordinació del treball dels diferents professionals i per facilitar la interlocució amb els infants i les seves famílies. Cal establir una xarxa integrada de recursos i professionals d'atenció a la infància que treballen en cada territori i que integri totes les intervencions (socials, edu-

catives, terapèutiques...) que es realitzen. També es crearà una entitat de dret públic que doni suport a tots els joves tutelats i extutelats per la Generalitat, ampliant i millorant els programes que ja s'estan desenvolupant.

A més, caldrà fer un **pla de xoc per millorar el sistema de protecció de la infància, cal impulsar i regular l'acolliment familiar, cal disposar d'equipaments i de recursos per poder acollir infants i joves en centres residencials** quan sigui necessari. Aquestes seran les actuacions del Govern de la Generalitat, intentant, sempre que sigui possible, treballar amb les famílies per remoure els obstacles que no fan possible que compleixin la seva funció envers els infants.

Finalment, amb l'objectiu d'enfortir les polítiques de suport a les famílies, hi haurà una línia d'acció dedicada a promoure la igualtat de les diferents formes estables de parella, amb independència de l'orientació sexual dels seus membres. És una línia d'actuació ja iniciada en el mandat anterior i que es vol continuar impulsant amb noves mesures com **aprovar una llei contra l'homofòbia** que defensi els drets de ciutadania per a gais, lesbianes i transsexuals o **impulsar i desenvolupar un Pla transversal** per aconseguir fer realitat aquesta volguda igualtat entre les diferents formes d'unió.

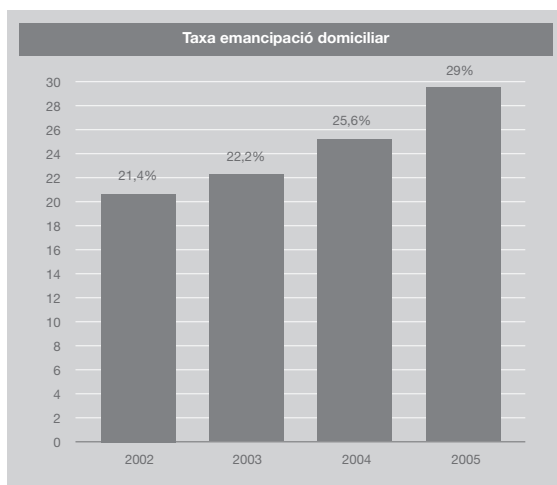
1.1.3 Afavorir l'emancipació de la joventut, especialment en els àmbits de l'ocupació, l'habitatge i reforçar la seva participació en la societat

A Catalunya les persones entre 16 i 29 anys representen el 19,5% de la població. Entre aquestes, 1 de cada 5 ha nascut fora del país, 1 de cada 10 està a l'atur, 4 de cada 10 té un contracte temporal, 1 de cada 2 té una feina sobrequalificada, i 7 de cada 10 ha cursat estudis postobligatoris.

Una de les situacions que caracteritza la població juvenil i que la diferencia de la resta dels seus coetanis d'Europa és que el 71% no està emancipada del domicili familiar. A més, com es pot veure a la gràfica següent, la taxa d'emancipació domiciliar va en augment any rera any. Hi ha múltiples factors que expliquen el retard en l'edat de formació de la

pròpia llar, però els més destacats són, d'una banda, l'elevat cost de l'habitatge i, de l'altra, la posició de feblesa en el mercat laboral.

És per això que la prioritat del Govern serà elaborar un **pla per a l'emancipació juvenil** per afavorir els processos d'emancipació de les persones joves impulsant polítiques transversals que reforcin tots aquells aspectes que fan possible la construcció del propi projecte de vida; reduint les distàncies entre les oportunitats de partida, siguin entre el propi col·lectiu (heterogeni i desigual) i/o respecte a la població adulta.

Amb aquesta voluntat es constituïran els espais interdepartamentals necessaris per impulsar projectes estratègics, com l'**Acord per a l'Ocupació Juvenil**, amb la finalitat de reduir la precarietat, la temporalitat i la sinistralitat en el treball. En l'àmbit de l'habitatge es posaran a l'abast dels joves diversos ajuts: els **ajuts directes** per a l'accés a l'habitatge, que donen suport al lloguer; el programa de **Crèdits per a l'emancipació**, amb el qual el Govern avala davant de les Caixes d'Estalvi crèdits menors per despeses en habitatge, per realitzar estudis universitaris i per crear autoempreses; i el **Pla de desplegament de la xarxa de borsa jove d'habitatge**, que té com a objectiu impulsar la xarxa, ja existent, per tot el territori de forma equitativa. També es continuarà promovent l'habitatge públic de lloguer.

Per complementar aquestes mesures prioritàries s'incidirà també en tots aquells aspectes que faciliten el benestar i milloren la vida de la gent jove. Les accions es concretaran en el **Pla d'actuació de les polítiques de joventut 2008-2010**. Aquest Pla impulsarà mesures en els camps de la salut, la cultura, la formació, l'ocupació, l'habitatge, la participació, la cohesió social, la mobilitat i les TIC. En aquest darrer àmbit destacar que el Govern desenvoluparà, durant aquest 2007, el **portal Jove. Cat**, en el qual es posarà a l'abast la informació d'interès per a l'emancipació de la gent jove, d'una manera usable, innovadora i que potenciï llenguatges i eines noves.

Les polítiques de joventut són polítiques de ciutadania, de present però també de disseny de la societat de futur, i és amb aquesta voluntat que el Govern vol facilitar -de manera compartida entre administracions i agents socials- el desenvolupament de polítiques integrals de joventut.

Una de les principals actuacions que es farà en aquest sentit serà l'**aprovació i el desplegament**, al 2008, de la **Llei de polítiques de joventut**. Amb aquesta normativa s'aconseguirà, després de més 25 anys, regular un buit jurídic i consolidar el desplegament del Pla Nacional de Joventut de Catalunya.

L'aprovació d'aquesta nova llei suposarà un salt qualitatiu en matèria de joventut. Per primera vegada queden reconegudes i especificades les competències de cada òrgan i ens. Aquest fet comporta la regulació de mecanismes de coordinació a nivell interdepartamental i interinstitucional, el reconeixement de la interlocució entre els poders públics i les plataformes i entitats juvenils, la planificació dels recursos i la **constitució d'una xarxa bàsica de serveis a la joventut a tot el territori**.

Per a la creació de la xarxa bàsica de serveis, es farà primer un mapa dels serveis i una anàlisi de detecció de necessitats que donarà lloc a l'elaboració del **Pla d'infraestructures d'equipament i serveis a la joventut**. Aquest Pla marcarà els equipaments, serveis i personal que s'han de garantir a cada territori segons la població.

El Pla permetrà l'equilibri social i territorial en aquest sector, ja que es podran executar més eficaçment les intervencions i es podran adaptar a les especificitats de tots els àmbits territorials, també del món rural, i de cada col·lectiu social.

Dins els principis rectors de la Llei, destaquen entre altres, la participació, la coresponsabilitat i la proximitat de l'actuació administrativa en matèria de joventut. En aquest sentit, es promourà bàsicament dues accions. La primera és la línia de foment a la cultura de participació, la vinculació en els processos de presa de decisions a través del **suport a les associacions i a les plataformes juvenils**. És d'especial rellevància la continuïtat dels programes i accions de formació sobre participació dirigida a entitats, joves i professionals de l'àmbit municipal. La segona línia estratègica és que **s'incrementarà el suport als ens locals** perquè desenvolupin plans i programes de joventut.

Per treballar amb més eficàcia en l'àmbit de les polítiques de joventut **és desenvoluparà l'Agència Catalana de la Joventut**, creada per la Llei 6/2006 de 26 de maig, que tindrà la missió de desenvolupar i executar les línies polítiques marcades per la Secretaria de Joventut. La creació d'aquesta agència es farà al llarg del primer any d'aquesta legislatura. L'ACJ substituirà l'empresa pública Tjuja per esdevenir el complement idoni per a complementar les tasques realitzades per la pròpia Secretaria.

Aquest és el nou marc per a l'impuls real de polítiques d'emanipació i participació, per implicar les administracions i la gent jove, per obrir nous espais de treball i interlocució, en definitiva, per construir ciutadania, amb drets i deures i, en conseqüència, per incidir en la construcció i la modificació de trajectòries individuals i col·lectives.

1.1.4 Avançar cap un nou contracte social entre dones i homes que garanteixi la igualtat d'oportunitats i l'eradicació de la violència masclista, tot reconeixent i recuperant les aportacions femenines en la construcció de la societat

Una societat democràticament avançada ha de garantir que totes les persones, dones i homes, puguin desenvolupar els seus projectes individuals i col·lectius lliurement. Durant molts anys, la fita de governs, institucions i moviments de dones ha estat aconseguir la

igualtat d'oportunitats entre dones i homes. Un camí cap a la igualtat que no s'ha assolit, perquè, si bé s'ha aconseguit la igualtat de dret, la qual cosa suposa un indubtable avenç, aquest serà insuficient si no es superen els models dominants, encara androcèntrics, que s'han plasmat amb caràcter estructural.

Actualment, encara moltes dones es troben en una posició discriminada en el mercat de treball (tenen una remuneració més baixa, tenen majors taxes d'atur, més presència en mercats de treball secundaris i molta més temporalitat que els homes), les responsabilitats de cura de les persones segueixen en les seves mans, i la societat segueix sense visualitzar el valor d'aquests treballs i, en general, de les aportacions que les dones han fet, i fan, a la construcció de la societat. Així mateix, la presència de dones en càrrecs de responsabilitat pública és molt menor que no pas la dels homes.

Per encarar aquesta situació, el Govern va aprovar el V Pla d'acció i desenvolupament de les polítiques de dones 2005-2007, un pla que marcava les línies estratègiques i que es concretava en 6 eixos de treball, 95 objectius, 519 mesures i amb una dotació pressupostària anual. El Pla inclou línies d'actuació que fomenten dinàmiques transversals i accions innovadores que afavoreixen la incorporació de la perspectiva de gènere en totes les polítiques públiques i desenvolupa mesures a favor de la visibilitat dels saber femenins.

Els eixos del Pla són: aconseguir una veritable transversalitat de les polítiques de dones en el disseny i desenvolupament de les polítiques de Govern, fent de la Generalitat una institució exemplar; avançar en la construcció d'una cultura per a un nou contracte social; incrementar la presència i la participació de les dones en tots els àmbits de la vida social, tenint en compte la seva diversitat; avançar en la reorganització dels temps i dels treballs per tal de fer de la vida quotidiana un eix vertebrador de les polítiques; oferir una atenció integral davant les necessitats de les dones, i desenvolupar el Programa per a l'abordatge integral de les violències contra les dones.

Durant el 2007, i per tal de donar continuïtat al desplegament d'aquest Pla se seguirà treballant des de la transversalitat i en coordinació amb tots els departaments, en la concreció i execució d'accions de Govern que, tot partint de l'aplicació de la perspectiva de gènere, compleixin els objectius pel que fa al

desenvolupament de les polítiques de dones. Es mantindrà i incrementarà la col·laboració amb les entitats locals per a la creació o desplegament de plans de polítiques de dones així com el suport per a la creació de serveis d'informació i atenció a les dones.

Un pas qualitatiu en aquest sentit serà la **creació d'unitats específiques de gènere** en cada departament de l'Administració de la Generalitat. Aquestes unitats estaran coordinades per l'Institut Català de les Dones i tindran la missió de garantir i concretar en cada àmbit de competència el principi de transversalitat de les polítiques de dones definides en el Pla.

Un dels altres elements fonamentals serà la consolidació de les següents eines de gestió pública: informes d'impacte de gènere, l'elaboració d'estadístiques, indicadors, auditories, reformes de normatives i els pressupostos de gènere.

Els **pressupostos de gènere** són una iniciativa recent que té com a objectiu analitzar els pressupostos de les administracions per tal d'establir l'impacte diferenciat dels mateixos sobre dones i homes.

Tots aquests instruments són imprescindibles per augmentar l'eficàcia i l'eficiència de les polítiques públiques i dissenyar i executar mesures adaptades a la realitat social i territorial.

També, en el marc del V Pla, es continuarà fent una tasca important de suport a les associacions de dones per tal de fer visible la tasca que cadascuna des del seu àmbit d'actuació i en el seu territori està duent terme. Es facilitarà, doncs, la comunicació i el diàleg entre el Consell Nacional de Dones de Catalunya (CNDC) i els diferents departaments que configuren l'Administració de la Generalitat, es potenciarà la presència de representants del CNDC en òrgans de decisió i consulta de polítiques públiques i es donarà suport a la dinamització de les Assembles territorials.

Un altre projecte estratègic important serà la **Llei per un nou pacte de ciutadania entre dones i homes** (*nom provisional*).

La Llei contemplarà tots els àmbits i espais d'actuació, públics i privats, de forma transversal per garantir i desenvolupar els drets de les dones en el context d'un nou pacte de ciutadania

que haurà de permetre promoure una societat on les dones i els homes puguin desenvolupar els seus drets en llibertat i igualtat.

La finalitat d'aquesta Llei es transformar i modificar les estructures socials, econòmiques i jurídiques en les que s'ha fonamentat la construcció i els àmbits de relació socials desiguals entre els sexes, els estereotips de gènere i la invisibilització de l'aportació de les dones a la societat.

En aquest sentit es partirà, com a premisses bàsiques, del reconeixement del paper social i econòmic de les tasques familiars, domèstiques i de cura i de la seva redistribució; de la reconfiguració del temps i els treballs; de la redefinició dels continguts de les polítiques públiques des de la perspectiva de gènere i la participació de les dones i la seva representació institucional, política i social a partir de mecanismes de representació equilibrada i equitativa. Aquest darrer aspecte s'ha de regular en la futura Llei electoral catalana.

En el camp de la violència vers les dones, una de les primeres accions que es farà és aprovar i desplegar la **Llei dels drets de les dones per a l'eradicació de la violència masclista**. Aquesta és una llei que es va treballar a la passada legislatura, que es va redactar amb la participació i consulta de diferents agents socials i moviments de dones, i que suposa un canvi significatiu en la conceptualització i la gestió de l'abordatge integral de les violències.

La finalitat d'aquesta Llei és fer visible les discriminacions que pateixen les dones i reconèixer i avançar per garantir al seu dret bàsic a viure sense cap de les manifestacions de violència masclista. La violència pren diferents formes (física, psicològica, sexual i econòmica) i s'exerceix en diferents àmbits (a la parella, a la família, al treball, a la comunitat). Es tracta, en definitiva, d'enfocar la violència masclista com un problema vinculat al reconeixement social i jurídic de les dones.

Aquesta Llei posa de relleu la importància de la prevenció en l'eradicació de la violència masclista, perquè així s'evita la seva aparició i, s'hi apareix, es contribueix a fer que les pròpies dones la detectin i la identifiquin d'una manera precoç. En aquest sentit es prioritza l'acció en les persones més joves, l'impuls d'estratègies de sensibilització social, la formació i capaci-

tació obligatòria de professionals i agents educatius que hi intervenen, així com també el desenvolupament de la recerca en tots els àmbits relacionats amb la violència masclista i l'auto-regulació de tots els mitjans de comunicació social.

Un altre aspecte important a considerar és que la Llei regula els drets a l'atenció, l'assistència, la protecció i la recuperació de les dones que es troben en una situació de violència masclista. L'element més rellevant és que el dret a accedir a totes les prestacions i serveis no està condicionat a tenir una ordre de protecció judicial, com succeeix en la legislació vigent.

En l'àmbit legislatiu i en la Llei es defineixen els principis d'actuació, els models d'intervenció i la xarxa de serveis especialitzats. En aquest sentit cal destacar **l'elaboració del protocol marc i el circuit nacional de l'atenció i tractament de les violències vers les dones**, un document treballat i impulsat amb tots els departaments de la Generalitat, també amb els municipis, i que amb al nova Llei esdevindrà de referència –per a tots els agents, administracions i operadors– en la gestió integral de les polítiques que intervenen en l'eradicació de les violències vers les dones.

Aquesta Llei donarà cobertura i impuls al **Programa per a l'abordatge integral de les violències contra les dones**. Aquesta actuació té l'objectiu de disminuir la incidència de les violències tot garantint una atenció de qualitat.

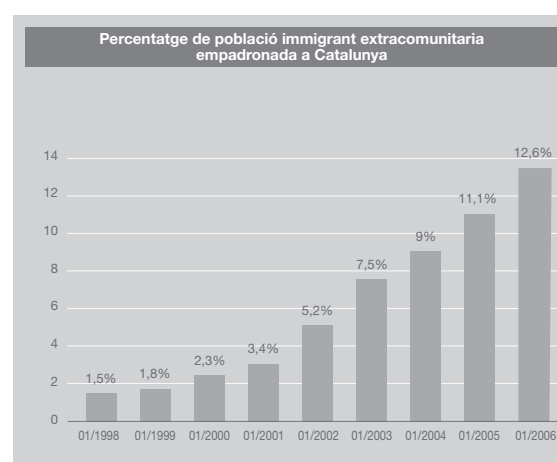
Les causes de les violències són múltiples, causen alarma social, inseguretats i són complexes d'abordar-les. És per això que és necessari crear una xarxa de coordinació per definir les estratègies en cada un dels àmbits de competència i unificar criteris d'actuació.

1.1.5 Impulsar polítiques de ciutadania que afavoreixin la integració de la població nouvinguda en una societat cohesionada.

Un dels reptes més importants que té avui la societat catalana és, sense cap mena de dubte, construir una societat en la qual tots els ciutadans, provinquin o no d'altres països, puguin viure compartint un projecte comú.

La realitat de la immigració és, possiblement, el principal factor

de canvi social, polític i cultural dels nostres dies. Per això, quan es parla d'immigració, no es parla d'immigració només, sinó del tipus de societat que desitgem com a resultat del procés de transformació social, sobretot. Per aquest motiu el Govern entén les actuacions i les polítiques en matèria d'immigració com quelcom estratègic, com un assumpte de país que exigeix el màxim consens social i polític.

Font: INE

En aquest sentit, el Govern impulsarà el **Pacte Nacional per a la Immigració**, que ha de ser l'expressió del compromís que adquireixen els diferents agents socials, civils, institucionals i polítics amb el país i de la necessitat d'afrontar de forma estratègica el repte de la immigració a Catalunya.

Amb aquest Pacte el Govern vol crear, en primer lloc, una eina útil. Una eina que estigui orientada a l'abordatge i la resolució dels principals esculls que té actualment la gestió del fet migratori així com a l'aprofitament de les seves oportunitats.

L'aprovació durant la darrera legislatura del Pla de Ciutadania 2005-2008 com a nou pla articulador de les polítiques que actuen sobre l'impacte de la immigració a la societat catalana en el seu conjunt va ser un salt qualitatiu en el disseny de polítiques transversals en matèria d'immigració. El Govern va apostar per aquest tipus de polítiques, centrades en els tres eixos o àmbits recollits en el citat pla: l'acollida, la igualtat i l'acomodació.

Sobre la base, doncs, de l'avaluació i l'adequació a les noves realitats i a partir de l'impacte de les polítiques impulsades, caldrà continuar aplicant el Pla vigent i elaborar el **Pla de Ciutadania 2009-2012** assumint i tractant el fet de la immigració des del reconeixement de la diversitat de la societat catalana i de l'enriquiment que representa la construcció d'una societat intercultural, i des del concepte de ciutadania.

Entenent que la immigració constitueix un dels principals reptes que té la societat avui, des del Govern de la Generalitat s'optarà per **aprofundir els mecanismes i instruments de coordinació de les polítiques del Govern en matèria d'immigració** en àmbits de caire estratègic, com ara el reforç educatiu, donant continuïtat a les aules d'acollida, als plans educatius d'entorn, l'acollida lingüística entenent que el coneixement del català és un instrument que, sense cap mena de dubte, afavoreix la integració a Catalunya i amb l'impuls de programes específics, entre altres, d'acollida al món laboral, a l'empresa, a l'entorn sanitari, que permetin assolir l'autonomia i la inserció sociolaboral dels ciutadans provinents d'altres països.

Existeix una voluntat ferma d'**augmentar la integració i la participació de la població d'origen immigrant en la societat d'acollida**, així com la de contribuir a impulsar i visualitzar els efectes positius de la immigració i encaixar les diverses formes culturals en un projecte social i polític comú.

Sovint, la percepció que la ciutadania té del fet migratori no es correspon amb la realitat de la immigració; per això, sembla essencial promoure mecanismes que apropin la immigració al conjunt de la ciutadania i facin prevaler el valor d'oportunitat que aquesta representa enfront dels riscos i problemes que, a vegades, genera.

En aquest sentit, les accions a dur a terme durant aquest mandat van adreçades a fomentar la millora formativa de la població d'origen estranger, dels formadors i professionals per a la diversitat, així com la participació d'aquests ciutadans en activitats adreçades al conjunt de la ciutadania resident a Catalunya per tal de promoure la seva integració social i el coneixement mutu i, especialment, de la realitat de Catalunya i de la seva identitat.

Cal, d'altra banda, tenint en compte les competències que al

respecte ens ofereix l'Estatut de Catalunya, **millorar la gestió de fluxos migratoris** per afavorir la integració de la població d'origen immigrant i per respondre a les necessitats de la societat actual.

Tota política d'immigració requereix algun tipus de regulació dels fluxos i és necessari preveure i conèixer els aspectes quantitius associats al fet migratori.

Cal, doncs, **potenciar els fluxos regulars apostant per l'extensió de les experiències positives de gestió en origen i cercar nous camps d'actuació** que fomentin la regulació de fluxos.

Així, entre les accions a desenvolupar durant aquest mandat, cal destacar la millora del programa per a la contractació en origen, fomentar la formació de treballadors estrangers en origen, el pla d'ajuda al retorn, controlar i combatre el treball irregular i les discriminacions laborals, la convocatòria d'ajuts per a la rehabilitació i la construcció d'allotjaments dels treballadors i treballadores de temporada i concretar **el traspàs de la competència executiva en matèria d'autorització de treball als estrangers la relació laboral dels quals s'acompleixi a Catalunya**.

Aquesta competència, que s'exerceix necessàriament en coordinació amb la que correspon a l'Estat en matèria d'entrada i residència d'estrangers, inclou la tramitació i la resolució de les autoritzacions inicials de treball per compte propi o aliè i la tramitació i la resolució dels recursos presentats amb relació als expedients tramitats i l'aplicació del règim d'inspecció i sanció.

També caldrà vetllar pel paper actiu i col·laborador amb el Govern de l'Estat pel que fa a la definició del contingent, l'expedició de les autoritzacions de treball i les polítiques actives d'ocupació i formació.

Una altra de les accions prioritàries en l'àmbit de la immigració consisteix en el desplegament, a través del fons interterritorial concertat amb l'Estat, de les polítiques locals en aquest àmbit mitjançant **la convocatòria de subvencions adreçades als ens locals per al desenvolupament de programes d'acollida i d'integració de persones estrangeres immigrades** que tinguí en compte la contractació de professionals de gestió de la

diversitat, la promoció de l'acollida, la igualtat d'oportunitats i l'acomodació de la diversitat.

El desplegament de polítiques participatives en el món associatiu constituirà un dels reptes d'aquest mandat per adequar la realitat de la immigració al món associatiu, aproximar les entitats al conjunt de la ciutadania i fomentar la participació de les persones immigrades en els afers públics i el teixit associatiu.

S'impulsaran els espais de relació i coneixement intercultural mitjançant la constitució de la **Taula de ciutadania i immigració**, el foment de la diversitat a les entitats i la consolidació del programa de suport a les entitats i associacions de ciutadans d'origen estranger i accions que afavoreixin la convivència i els mecanismes de mediació, prevenció i resolució de conflictes.

En el marc de les accions que s'han de dur a terme com a desenvolupament de les competències assolides amb l'actual Estatut de Catalunya, cal situar **l'aprovació d'una Llei d'acollida** que serveixi d'instrument ordenador de les diferents actuacions que en matèria d'acollida es fan des d'àmbits diversos.

La primera imatge, el primer contacte, les primeres relacions que una persona rep de la societat que l'acull la condicionen en la visió que pren del lloc on ha arribat, en la cohesió social i en la plena incorporació social d'aquesta persona al país. L'arribada és, doncs, un dels moments clau per a les persones que es desplacen.

La Llei d'acollida hauria de ser, d'aquesta manera, el marc de referència per a l'acolliment i les primeres passes per a la integració de les persones nouvingudes així com el marc d'actuació de les Administracions públiques i altres agents, per garantir la igualtat de drets i deures, la coresponsabilitat, la igualtat d'oportunitats, el coneixement del nostre marc de convivència i el nostre sistema d'organització, l'aprenentatge de l'idioma, i el coneixement de l'entorn laboral i dels sistemes de benestar.

L'Estatut també preveu el desplegament d'un marc legislatiu per al conjunt del procés d'integració de les persones immigrades, la futura **Llei d'integració**, que haurà de regir-se i ser congruent amb els continguts del Pacte Nacional per a la Immigració.

L'exercici de bona part de les competències d'aquestes dues lleis s'organitzarà a través de l'**Agència de Migracions de Catalunya**, que permetrà, mitjançant aquest organisme, coordinar de forma més efectiva les polítiques d'acollida i integració que es desenvolupin en el territori de Catalunya.

La creació de l'Observatori per a la Immigració a Catalunya com a instrument de coneixement de la realitat, previsió i planificació de les polítiques d'immigració i de serveis públics, així com la creació d'un espai de referència per a la relació i el coneixement intercultural i per a la informació i acomodació de les persones immigrades i de la ciutadania, poden ser instruments que permetin superar les barreres que, en ocasions, ens separen. En aquest sentit, es mantindran espais permanents de diàleg i coresponsabilitat, es potenciarà la recerca i s'establiran mecanismes de cooperació entre totes les administracions, especialment del món local, i entitats per abordar de manera conjunta la immigració i s'impulsarà la participació eficient i compromesa de l'empresariat i dels sindicats per assolir la integració laboral de les persones immigrades.

En definitiva, cal potenciar la informació als immigrants amb instruments com el programa d'assessorament jurídic d'estrangeria i la difusió de materials d'acollida i impulsar la participació de les persones immigrades en els afers públics i el teixit associatiu, amb espais de relació i coneixement intercultural, accions que afavoreixin la convivència i els mecanismes de mediació, prevenció i resolució de conflictes.

29

1.1.6 Avançar cap a una societat plenament inclusiva amb la potenciació del treball en xarxa amb altres institucions i entitats

En les darreres dècades la nostra societat ha progressat econòmicament, però això no implica que s'hagi produït un més alt grau de benestar per a tothom, ni que el progrés econòmic hagi comportat la reducció de les desigualtats socials, ni tampoc evitat l'emergència de nous riscos de fractura social. En efecte, quan encara romanen velles desigualtats i situacions de pobresa, se'n manifesten de noves amb aparició de col·lectius en situació de risc. Així doncs, sovint, els processos de desen-

volupament econòmic creen comunitats menys cohesionades del que seria desitjable.

Les noves dinàmiques socials i demogràfiques fan aparèixer noves situacions a les quals un estat del benestar ha de donar resposta. En els anteriors objectius s'ha parlat d'algunes d'aquestes situacions, persones grans en situació de dependència, nouvinguts amb dificultats d'integració, joves amb problemes per emancipar-se, famílies monoparentals en precarietat, persones sense suficients recursos econòmics...

L'Estat del Benestar, que encara s'està construint en el nostre país, es dota d'eines per proporcionar, des de diversos àmbits, respostes i seguretat a una gran part de la ciutadania, però cal disposar d'un instrument que coordini aquestes accions i tingui una perspectiva més global. Un instrument que tingui com a únic objectiu no deixar cap persona al marge de la xarxa protectora de la qual s'ha dotat la nostra societat.

L'any 2000, el Consell d'Europa, conscient d'aquesta problemàtica, va instar els seus membres a adoptar mesures que generessin un impacte directe en la reducció de riscos i les situacions de pobresa i exclusió social abans del 2010. Va ser l'anomenada estratègia de Lisboa. El mateix any, el Consell Europeu de Niça, a l'Agenda Social Europea, fa un pas més i fixa els objectius de les estratègies públiques per a la inclusió social.

L'Estat espanyol, seguint les directrius europees, i a l'igual que altres Estats, va elaborar el Pla Nacional d'Acció per a la Inclusió Social. El primer Pla va ser elaborat el 2001, i l'últim és el de 2006-08. Cada tres anys, després d'una avaluació, s'actualitza el Pla. Els objectius d'aquests plans són racionalitzar i integrar els processos ja establerts de lluita contra l'exclusió per fer més eficients la cooperació, el seguiment i l'avaluació de les diferents estratègies.

A Catalunya, el Departament d'Acció Social i Ciutadania es va comprometre a reconvertir el Pla de Lluita contra la Pobresa i l'Exclusió Social en un Pla per a la Inclusió i la Cohesió Social, amb la col·laboració dels municipis i altres agents socials. Per complir aquesta voluntat i fer-ho de forma participativa, el 2003 es va crear la Comissió Rectora del Pla d'Acció per a la Inclusió Social a Catalunya, que va presentar el 16 de febrer del 2006

una proposta de Pla. Un pla que, en sintonia amb l'evolució de les directrius i recomanacions comunitàries, es troba avui en procés de revisió, adequació i concreció pràctica pel seu adveniment en clau d'estratègia inclusiva de protecció social i foment de l'autonomia de les persones.

És voluntat d'aquest Govern concertar una **Estratègia per a la Inclusió i la Cohesió Social**, partint de la feina realitzada i de l'experiència acumulada al llarg d'anys de plans europeus i estatals. Aquest Pla projectarà els escenaris socials desitjats a mitjà i llarg termini, alhora que assentarà les bases d'un model innovador i compartit d'intervenció i resposta dels poders públics enfront de les situacions de desigualtats socials, les causes que les originen i les conseqüències que es manifesten en les persones i col·lectius que viuen en situació de risc i vulnerabilitat, amb l'objectiu de treballar per aconseguir pobresa zero a Catalunya.

Al mateix temps, i conscients que la proximitat dels governs locals els situa en una posició clau en el si d'aquesta estratègia, tant per la seva capacitat de conèixer de primera mà les necessitats de la seva població, com per l'oportunitat d'orientar els recursos de la forma més eficient, la Generalitat de Catalunya continuarà impulsant i cooperant amb els ens locals per al desenvolupament de **Plans Locals per a la Inclusió i la Cohesió Social** arreu del territori. El Govern de la Generalitat ha realitzat una metodologia comuna per a l'elaboració de plans, i proporciona als ajuntaments suport econòmic i metodològic, i organitza sessions d'intercanvi d'experiències per tal que els ens locals comparteixin aquest model d'intervenció basat en el plantejament holístic, la intervenció integral i el treball en xarxa entre els diferents agents del territori.

Paral·lelament cal esmentar tres iniciatives del Govern que també actuen a nivell local i tenen una clara dimensió inclusiva i cohesionadora, i que es continuaran realitzant: la **Llei de barris**, que s'explica a l'objectiu 3.7.3., els **Plans Educatius d'Entorn**, que s'expliquen a l'objectiu 1.2.2. i els **Plans de Desenvolupament Comunitari**. Aquests darrers es van iniciar com una de les estratègies de lluita contra les desigualtats a nivell de barri i/o comunitat. Són intervencions de caràcter social i comunitari que tenen com a objectiu la millora social del barri i una integració social i laboral de les persones. Es dissenyen estratègies de transformació dels

territoris, seguint línies d'acció participatives on s'interrelacionen tots els agents del barri.

Un dels aspectes rellevants d'aquests Plans i Llei és que recullen i potencien el treball que es realitza des del tercer sector. Les entitats que conformen el tercer sector són agents socioeconòmics imprescindibles quan es parla de treballar per una societat més inclusiva. La tasca que realitzen de cohesió social, de prestació de serveis socials, de suport a persones en situació de necessitat... és molt rellevant, tant socialment com econòmic, i cal, des del Govern, reconèixer-la i potenciar-la.

Per la seva naturalesa de treball voluntari molt entregat a l'objectiu finalista de l'entitat, a vegades, aquestes organitzacions presenten febleses organitzatives. Les persones que dirigeixen o treballen en l'entitat no sempre tenen els coneixements necessaris per dirigir i fer funcionar una organització. Aquestes qüestions són importants, i poden afectar la qualitat de la seva feina. Aquest serà l'objectiu del **Pla director del Tercer Sector**, un pla per ajudar a enfortir les entitats del tercer sector, realitzat amb la seva col·laboració, i amb la finalitat de cercar eines i recursos perquè puguin complir millor la seva tasca cohesionadora de la comunitat.

Per tal de dur a terme aquesta tasca també esdevé essencial disposar de les infraestructures necessàries. I en aquest sentit la creació de la Xarxa d'Equipaments Cívics de Catalunya (XEC-CAT) és la resposta a aquesta necessitat. L'objectiu de XECCAT és establir i consolidar un model de qualitat dels equipaments cívics; la seva extensió territorial i equitativa, i la cooperació entre la Generalitat i els municipis, i les associacions. Amb la XECCAT s'iniciarà un procés d'un nou marc de relació i treball, per tal d'evitar duplicitats en els diferents territoris, millorar la qualitat de les actuacions, optimitzar recursos i afavorir el partenariat entre les administracions, l'associacionisme, les fundacions, i les entitats d'obra i acció socials.

És voluntat d'aquest Govern continuar treballant en l'aplicació i l'avaluació del **Pla Integral del poble gitano de Catalunya**. Aquest Pla, elaborat el 2006, té com a objectiu reconèixer la seva identitat, el valor de la seva cultura i realitzar programes i accions per tal d'eradicar les situacions de desigualtat que encara pateixen aquestes persones. És voluntat d'aquest Govern continuar treballant en l'aplicació i l'avaluació d'aquest

Pla, i estendre el seu aprenentatge a altres col·lectius en situació de desigualtat.

1.1.7 Fer dels serveis penitenciaris i de justícia juvenil una eina eficaç, tant en l'medi comunitari com en els centres d'internament, per reduir la reincidència i aconseguir la inserció social

La política penitenciària i de justícia juvenil és una política social orientada a la reinserció dels sectors de la població amb més risc d'exclusió i marginació social. És també una política que contribueix a la protecció de les llibertats i drets de la ciutadania enfortint la seguretat pública a través de la cohesió social.

La funció penitenciària té com a principal objectiu la reintegració social d'aquelles persones que han delinquit i compleixen una sanció penal. Per aquest motiu, ha de prevaldre la voluntat de reinserció i s'han de situar aquestes polítiques en el mateix eix que la resta de polítiques públiques de caire social: laborals, sanitàries, d'assistència social, etc.

Aquesta és una política que vol ser transparent, participada i compartida pel conjunt de la societat. El govern l'ha d'implementar, però per a assolir la màxima eficàcia i garantia d'èxit, ha de comptar amb la col·laboració dels diferents agents socials i de la ciutadania en general.

El creixement de la població penitenciària i la massificació dels centres penitenciaris fruit d'una manca de previsió en el passat, féu necessari definir i executar un **Pla d'equipaments penitenciaris** iniciat en el mandat anterior i que es continuarà desplegant fins al 2010. Només amb uns centres adequats a la funció penitenciària es poden realitzar les polítiques de reinserció en les condicions necessàries.

En els propers quatre anys **es posaran en marxa vuit nous centres penitenciaris, amb 6.500 noves places, i quatre de règim obert, i es tancaran sis centres obsolets** que ja no reuneixen les condicions adequades per funcionar. També es desenvoluparà el model previst en el nou reglament penitenciari, implicant els professionals del sistema i

aplicant-hi els òrgans de participació de persones i entitats que es preveuen.

Centre Penitenciari	Data prevista d'entrada en funcionament
CP Brians 2 (Sant Esteve Sesrovires)	Finals del primer semestre 2007
CP Joves de Quatre Camins (La Roca del Vallès)	Primer semestre 2008
CP Lledoners (Sant Joan de Vilatorrada)	Segon semestre 2008
CP Mas d'Enric (Catllar)	Segon semestre 2009
CP Els Plans (Tàrraga)	Segon semestre 2009
CP Dones (Sant Llorenç d'Hortons)	Segon semestre 2009
CP Puig de les Basses (comarques de Girona)	Segon semestre 2009
CP Preventius de Catalunya (Zona Franca de Barcelona)	2010

32

En paral·lel al procés d'incorporació de nous professionals a l'àmbit penitenciari, se seguirà desenvolupant les polítiques de recursos humans, tot potenciant la seva formació i el seu compromís amb la missió, els valors, els principis i els objectius del sistema d'execució penal. Es vol augmentar el coneixement i reconeixement de l'activitat penitenciària per part de la ciutadania, en correspondència amb la important funció social que desenvolupa.

El model que es vol implantar en el medi penitenciari ha d'afavorir la reinserció social i per això s'aprofundirà en la **individualització dels programes d'intervenció**, especialitzant-los i adequant-los a les característiques psicosocials i criminològiques de cada intern, tot millorant la seva eficiència prestant especial atenció a les accions adreçades a joves, dones i estrangers. Es potenciarà també el conjunt de **programes sanitaris** per tal que la població internada assoleixi nivells de salut i de qualitat de vida equitatius amb la població general, amb especial atenció a les drogodependències i a la salut mental.

Una política penitenciària d'èxit és la que posa a l'abast de les persones internes aquells recursos –educatius, culturals,

sanitaris, i de suport psicològic i emocional- que redueixen la probabilitat de reincidència. Ajudar a adquirir una capacitat professional, una formació acadèmica útil i un accés normalitzat al treball productiu són funcions essencials d'aquest nou model penitenciari. D'aquesta manera, el Govern vetllarà perquè cada persona interna tingui una ocupació adient ja sigui en el camp laboral, mitjançant un treball productiu i retribuït, ja sigui en les diverses modalitats d'activitat educativa, cultural o esportiva. Actualment un 50% de la població interna que pot treballar està ocupada laboralment, l'objectiu del Govern per aquesta legislatura és **oferir activitat laboral al 70% de la població penitenciària que compleix els requisits per treballar i vol fer-ho**, a l'entorn de 3.000 persones.

Les penes de presó o d'internament no poden continuar essent el centre del sistema d'execució penal, perquè l'experiència demostra que aquestes penes només són útils com a últim recurs. Hi ha altres mesures sancionadores més efectives i més eficients que el Govern es proposa impulsar. **L'execució penal en la comunitat** serà una de les prioritats del Govern a través de les seves diferents modalitats: els treballs en medi obert de les persones que compleixen condemna en els centres penitenciaris i les mesures penals alternatives d'aquells que no ingresen a presó, però que, en canvi, compleixen condemnes dictades pels òrgans jurisdiccionals.

Es prestarà també especial atenció als **processos de mediació, de reparació penal i d'atenció a la víctima** que en els propers anys adquiriran més força que mai.

Una de les grans propostes d'aquest mandat és la **creació de l'Agència Catalana de l'Execució Penal en la Comunitat**, per tal d'actuar amb més eficàcia i agilitat en els processos en el medi comunitari, i concretar la col·laboració d'agents socials i econòmics. Es desenvoluparà i utilitzarà la xarxa necessària per finalitzar amb l'aïllament del sistema penitenciari. Es difondrà l'acció penitenciària entre l'opinió pública i es fomentarà la col·laboració amb altres actors públics i ciutadans mitjançant els organismes i xarxes creades recentment: Taula de Participació Social, Taula Cívica Penitenciària, Comissió Interinstitucional per a la Reinserció Social (CIRSO), Consell Assessor del Centre d'Iniciatives per a la Reinserció (CIRE).

En quant a la justícia juvenil, Catalunya disposa d'un model desenvolupat i consolidat al llarg dels anys amb la participació de l'administració, el sistema judicial, els professionals i les entitats del sector. Ara bé, la manca de previsió dels darrers anys sobre l'impacte en vigor de la Llei orgànica, 5/2000, de 12 de gener, reguladora de la responsabilitat penal dels menors i la Llei 27/2001, de 31 de desembre, de justícia juvenil, ha generat situacions de desbordament del sistema. A més, els canvis accelerats en la realitat social requereixen de noves respostes del sistema de justícia juvenil.

La finalitat de la justícia juvenil és aconseguir la integració social dels menors infractors. Per tant, cal tant defugir d'un enfocament penitenciari com d'un enfocament assistencialista i protector, apostant per la responsabilització dels menors i joves a través de mesures dissenyades i aplicades des d'un marc normatiu i uns òrgans gestors especialitzats.

Per donar resposta a aquesta situació, al passat mandat es va elaborar el Pla director de Justícia juvenil, que cal continuar aplicant, i també **cal desenvolupar el reglament de justícia juvenil de Catalunya**, per regular el funcionament dels equips tècnics, els tractaments en medi obert i els centres de justícia juvenil.

Durant aquest mandat **es posarà en marxa el Centre Educatiu de Can Llupià a Barcelona i un altre a les comarques de Tarragona** i pel que fa als centres ja existents, **la reforma integral del centre de l'Alzina, situat a Palau-solità i Plegamans**. També està previst **incrementar el nombre de pisos d'inserció en totes les ciutats importants** per potenciar les mesures alternatives a l'internament, consolidant les ratios de 90% medi obert i mediació i només un 10% en mesures d'internament.

Així mateix, el Govern endegarà **tractaments adequats als menors**, augmentant la implicació de les famílies, fomentant i donant suport a les **activitats de prevenció i mediació en l'àmbit local** a partir d'intervencions integrades, basades en la coordinació i el treball transversal d'equips professionals d'alta qualificació. Està previst **reforçar les garanties legals dels menors i la protecció del dret a la intimitat de les víctimes i dels autors dels delictes**.

En síntesi, seguirem impulsant l'obertura i coneixement del sis-

tema d'execució penal centrat en la reinserció social, disposant de nous recursos humans i infraestructurals i apostant per la qualificació dels programes d'intervenció amb l'objectiu d'afavorir al màxim els processos de rehabilitació i de retorn a la comunitat de les persones sotmeses a mesures penals.

1.2 Educació

1.2.1 Desplegar i consolidar el servei públic educatiu, d'acord amb el Pacte Nacional per a l'Educació

La signatura del Pacte Nacional per a l'Educació, el dia 20 de març de 2006, entre el Govern de la Generalitat i vint organitzacions vinculades al món de l'educació va suposar, a més de ser una de les grans fites de la passada legislatura, un marc nou que permet dissenyar el futur del sistema educatiu català.

Aquest Pacte representa un compromís amb tota la societat per tal de poder enfortir el nostre sistema educatiu i assegurar la cohesió social i la igualtat d'oportunitats. En definitiva, avançar cap a l'excel·lència educativa, orientació principal de les actuacions del Govern en aquesta legislatura.

Així, i com no podia ser d'altra manera, un dels principals objectius d'aquesta legislatura és avançar en la consolidació del servei públic d'educació, és a dir, **desplegar i consolidar el Pacte Nacional per a l'Educació**, que suposarà una inversió de quasi 1.200 M€ durant aquesta legislatura. D'aquesta manera anirem apropant-nos progressivament a la mitjana europea en despesa en educació. Consolidar el Pacte implica el compliment de diferents fites explicitades en els cinc eixos en què estava organitzat el pacte: família i educació; servei públic educatiu; coresponsabilitat dels ajuntaments amb l'educació; professorat i altres professionals de l'educació; i autonomia de centre.

Precisament, la base del concepte d'excel·lència es fonamenta en la igualtat d'accés i d'oportunitats. Arribar a excel·lir només pot fer-se resolent l'equació que suma l'equitat amb la qualitat,

de la qual resulta l'excel·lència. Per això, entre les mesures a desenvolupar cal destacar:

Primer, amb l'objectiu d'aconseguir la igualtat d'oportunitats en l'accés a l'educació, s'obrirà una **nova línia d'ajuts per als ajuntaments i les AMPA** per a l'organització d'activitats més enllà de l'horari lectiu. Això comportarà obrir els centres al seu entorn, connectar l'escola amb la societat, implicar les famílies en la vida dels centres. I es **generalitzarà el programa cooperatiu per a la reutilització dels llibres de text** amb l'objectiu d'estendre'n la gratuïtat.

També es destinaran més ajuts a les famílies. **S'augmentaran substancialment el nombre de beques de menjador** per tal de garantir que aquests ajuts arribin a tots els alumnes d'entre 3 i 16 anys escolaritzats en centres educatius finançats amb fons públics que ho necessitin.

Segon, i per tal d'avançar cap a un model educatiu en què l'educació bàsica sigui efectivament gratuïta, les escoles públiques i les concertades han d'assumir conjuntament i solidària, sense perdre un bri de la seva respectiva personalitat, els conceptes d'equitat i qualitat a què ens referíem. Aquests han de ser el nucli del servei públic educatiu. Per això, d'una banda, i per tal que ambdues comparteixin responsabilitats en l'escolarització de l'alumnat **s'oferiran ajuts per a l'escolarització d'alumnes amb necessitats educatives especials**.

D'altra banda, **s'establiran contractes programa amb els centres privats que presten el servei públic educatiu** i es durà a terme un **estudi econòmic del cost de la plaça educativa** per establir els mòduls dels concerts educatius. **S'aplicarà**

la progressió del mòdul de concert, establint el calendari i els costos d'implantació d'un servei públic educatiu que prevegi la suficiència dels concerts.

Finalment, cal tenir en compte el nou marc legislatiu en el qual s'inscriu el desenvolupament d'aquest Pacte, d'una banda, amb un nou Estatut d'autonomia de Catalunya, que estableix en el seu l'article 21 que "totes les persones tenen dret a una educació de qualitat i a accedir-hi en condicions d'igualtat. La Generalitat ha d'establir un model educatiu d'interès públic que garanteixi aquests drets". D'altra banda, amb una llei orgànica de l'Educació que cal desplegar. Aquest nou marc legislatiu ofereix una excel·lent oportunitat per reflexionar col·lectivament sobre com es vol que sigui l'escola catalana dels propers anys, a un horitzó de mitjà i de llarg termini i, fins i tot, anar més enllà i que, una de les primeres fites del Govern en l'àmbit educatiu sigui: **l'elaboració i l'aprovació del projecte de Llei d'educació de Catalunya**, abans que finalitzi l'any 2007, de manera que sigui possible oferir a la ciutadania un marc estable que doni coherència al conjunt del sistema educatiu.

1.2.2 Incrementar l'èxit escolar

En matèria educativa és irrenunciable la recerca de l'excel·lència, és a dir, de la combinació d'equitat i de qualitat en el servei públic educatiu. La prova d'aquesta excel·lència només es pot realitzar sobre resultats, sobre la realitat de l'alumnat al qual s'adreça l'acció educativa. Aquest compromís per l'excel·lència implica, per tant, l'increment de l'èxit escolar de l'alumnat.

D'esquerra a dreta: Les dos primeres són fotos d'escoles en construcció. Una escola de Sabadell. Una escola de Cerdanyola.

Per aconseguir aquest increment de l'èxit escolar, el Govern farà durant aquesta legislatura un autèntic esforç per la innovació. Innovació, tant en els continguts com en l'organització de les aules, els centres i en la seva interacció amb l'entorn. De fet, del que es tracta és de superar l'època dels projectes pilot d'innovació i incorporar plenament la innovació com a sistema.

Entre els elements d'innovació destaquen, per exemple, els **Plans Educatius d'Entorn**. La idea de base és simple i clara: si tots els sectors de la societat se senten coresponsables i coprotagonistes de l'educació de tots els seus infants i joves, segur que es farà un avenç qualitatiu en la construcció harmònica i justa de la nostra societat i de la nostra ciutadania. En aquests moments s'estan desplegant 75 Plans Educatius d'Entorn i hi ha la voluntat d'anar estenent-los cap a aquelles zones que més ho requereixin, conjuntament amb el món municipal.

Els **Plans d'Autonomia de Centres (PAC)** pretenen donar més poder de decisió a cada centre per emprendre projectes que afavoreixin la millora del servei educatiu que presten i, per tant, el PAC pren una forma diferent en cada escola o institut en funció de les seves necessitats específiques i del seu entorn. Són l'embrió del que serà norma general i pràctica habitual en tots els centres del país.

En aquesta mateixa línia, el **Pla de Millora de la Secundària** i altres mesures per **reforçar la funció directiva i avaluar-ne els resultats** en el mitjà termini seran impulsats enèrgicament.

Amb el Pla de Millora de la Secundària el centre educatiu podrà decidir, de forma més directa, el seu funcionament ordinari i amb els recursos adients per desplegar els respectius projectes educatius i adaptar-se millor a l'entorn més immediat per donar resposta a les necessitats que aquest li requereix i jugar un paper important en la millora dels resultats acadèmics dels instituts públics.

Aquest Pla s'aplica ja aquest curs 2006-2007 en uns 300 instituts públics, que elaboraran un projecte de millora per a un període de tres anys adaptat a les seves necessitats, amb el seguiment i el suport del Departament d'Educació. D'aquesta manera, augmentarà el nombre de graduats en ESO, millorarà el rendiment general de l'alumnat, s'incrementarà l'autoconfiança dels equips docents així com el suport del Departament a

aquests equips, ja que implica una dotació de recursos en funció del projecte i una avaluació en relació a indicadors de millora de resultats (percentatge d'aprovat, competències bàsiques, grau de satisfacció de les famílies, l'alumnat i el professorat, etc.)

Pel que fa al domini de l'anglès, avui dia hi ha 275 centres en el **Pla experimental de llengües estrangeres**. L'objectiu en aquest àmbit és que el 2010 aquest Pla arribi a tots els centres d'educació infantil i primària i al 70% dels instituts d'educació secundària.

El Pla s'adreçarà específicament a alumnes, professors i centres i inclourà més hores per als alumnes i més professors amb domini de la llengua als centres. Per garantir la competència comunicativa en anglès de tot l'alumnat al final de l'educació obligatòria (a més de la plena competència lingüística del català i el castellà), el Pla es fixa 15 objectius i 31 accions concretes. Es desenvoluparà fins al 2010 (2007-2010) i tindrà un cost inicialment previst del voltant d'uns 215 M€.

D'aquesta manera, serà possible la **formació de 15.000 professors d'anglès**, fins al 2010. D'aquests 15.000 professors –un 25% del professorat dels centres públics–, 4.000 podran fer classes en anglès d'altres matèries, per anar introduint aquesta llengua a les aules.

A més el Pla també preveu qualificar un 30% del professorat amb un coneixement elemental d'anglès (nivell B1: 3r EO) i disposar d'un 20% del professorat amb coneixement de nivell intermedi (4t EO) per poder ser capaços de participar en projectes europeus, en estades a empreses o en intercanvi d'alumnes.

Paral·lelament, **es continuarà la creació de biblioteques escolars**. Enguany es preveu la creació de 200 noves biblioteques escolars, un servei que el 2010 haurà d'estar implantat a tots els centres públics.

També en l'àmbit de les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) és necessari innovar. **Cal connectar els centres a la xarxa de banda ampla** a través del **Projecte Heura**, que ha de permetre la utilització de les TIC a l'aula, per passar "de l'aula d'informàtica a la informàtica a l'aula".

El Projecte Heura té com a objectiu principal subministrar les

infraestructures necessàries per fer arribar la banda ampla a totes les aules de les escoles a través d'una combinació de tecnologia de comunicació per cable i comunicació sense fils (wifi). El projecte preveu actuacions a tots els centres i serveis educatius dependents del Departament d'Educació que actualment no disposen de cablatge estructurat. Les aules estaran connectades a finals del 2008.

Ara mateix ja existeixen més de 600 altres **projectes d'innovació** que tracten qüestions com **l'educació per a la salut, la convivència i la mediació escolar, la coeducació, l'educació per a la ciutadania, les tecnologies de la informació i de la comunicació, l'educació en comunicació audiovisual o l'educació ambiental**. El proper curs escolar, 2007-2008, se n'hi afegiran 550 més de nous amb l'objectiu que el nombre arribi fins a uns 1.200 projectes i que es vagin alternant cada 3 anys.

Així, la innovació esdevindrà el cor del sistema educatiu, encarregada de bombejar l'oxigen necessari a cadascuna de les parts d'aquest gran cos que és el servei públic educatiu i donar-los, a totes i a cadascuna, la força, l'empenta per realitzar la seva tasca.

36

1.2.3 Consolidar la formació professional i l'aprenentatge permanent

Un dels reptes que ha d'encarar definitivament el nostre país és el d'aconseguir formular un model de formació professional adaptable, flexible i obert a les necessitats socials i del teixit econòmic del territori. Cal augmentar significativament el nombre de nois i noies que s'orienten cap als cicles formatius i, encara més important, cal que molts més completin els seus estudis abans d'incorporar-se al mercat de treball. Ara hi ha 70.000 alumnes que cursen FP i s'hauria d'arribar als 100.000 alumnes a finals de legislatura.

Per aconseguir-ho, cal articular un **Pla d'integració de la FP** que faci realment possible vincular la formació professional a les necessitats del món laboral i ampliar-ne i millorar-ne l'oferta. És a dir, es tracta de desplegar al 100% el nou concepte de formació professional i aprenentatge permanent.

Catalunya ha de disposar d'un model català de Formació

Professional, un sistema de formació al llarg de la vida basat en l'assoliment de les competències bàsiques, que s'orienti a les qualificacions professionals intermèdies d'alta qualitat, que sigui un model de referència.

Aquest model català d'FP ha d'englobar en les diferents modalitats presencials i a distància, quan escaigui, les ofertes formatives de formació professional específica, els ensenyaments artístics, els ensenyaments de tècnics esportius, els ensenyaments d'idiomes i els programes de garantia social i programes de qualificació professional inicial.

Cal **desplegar els 12 projectes d'integració de la FP** ja iniciats. Amb aquests nous projectes Catalunya comptarà amb 50 projectes integrats de formació professional. Aquests projectes coordinen els tres subsistemes de la FP: la formació reglada, l'ocupacional i la contínua, i proporcionen una oferta formativa integrada. A més, certifiquen l'experiència laboral i incorporen un servei d'orientació interactiva que permet atendre les necessitats d'ocupació i de desenvolupament professional.

Els projectes integrals també proporcionen atenció a les necessitats de reconversió d'actius derivats de canvis de sistemes obsolets o de deslocalitzacions d'empreses. Més específicament, aquests centres contribueixen a identificar, en col·laboració amb l'Institut Català de Qualificacions Professionals, els sectors d'activitat econòmica emergents i amb fort impacte en creació i transformació d'ocupació per detectar i divulgar les noves ocupacions i les ocupacions en transformació.

En aquesta mateixa línia, caldrà **desenvolupar el sistema d'acreditació de competències**, juntament amb el **Catàleg de Qualificacions Professionals de Catalunya** i el **Catàleg modular d'FP, consolidar l'espai europeu de la FP i l'articulació d'aquests estudis amb els superiors universitaris**.

Aquestes actuacions es complementaran amb **l'actualització dels currículums i dels equipaments didàctics dels centres d'FP**, la **promoció i l'extensió dels programes de mobilitat**, que permetran als alumnes d'FP completar la seva formació en l'espai europeu.

D'altra banda, aquests centres hauran d'adequar la seva gestió

a aquesta nova oferta oberta i flexible, que encara haurà de ser-ho més amb l'extensió de la formació a distància. El **desenvolupament de l'IES Obert de Catalunya** comportarà una àmplia oferta d'ensenyaments postobligatoris que inclourà l'educació per a l'obtenció del graduat d'ensenyament secundari, les diverses modalitats de batxillerat i la FP Oberta.

Pel que fa als **ensenyaments artístics, s'emprendrà la seva flexibilització i la seva regulació curricular**, que ja anticipa la LOE. Juntament amb això, s'establirà el model de Servei Públic pel que fa al finançament, el control sobre la gestió i l'oferta de cada escola, la formació del professorat, l'avaluació i el paper de l'Administració local i de la Generalitat.

Com a importants elements de millora, **es planificarà la Xarxa dels Ensenyaments Artístics** per optimitzar el dispositiu actual i s'iniciaran **plans de millora de centres i d'avaluació**, amb l'objectiu d'augmentar els índexs de permanència d'escolarització en estudis artístics.

En relació amb els ensenyaments de tècnics esportius, és ara el moment de consolidar el model acordat amb la Secretaria General de l'Esport i les Federacions Esportives per **desplegar l'oferta pública de totes les modalitats d'ensenyaments esportius ja establertes**.

Quant a l'ensenyament d'idiomes, el Govern preveu l'aplicació de nous currículums i la **revisió de l'oferta de la xarxa d'Escoles Oficials d'Idioma (EOI)**, que ha d'incloure l'autorització de **nous idiomes**.

També rebran un nou impuls els **Programes de Qualificació Professional Inicial (PQPI)**. Aquests programes tenen com a objectius potenciar la maduresa personal de l'alumnat per aconseguir un desenvolupament ple com a persona en una societat pluricultural i democràtica, possibilitar la incorporació dels joves a la vida activa (per mitjà del domini de les tècniques i els coneixements bàsics d'un ofici professional) i la seva reincorporació en el sistema educatiu, especialment als cicles formatius de grau mitjà de formació professional per mitjà de la prova d'accés.

Els PQPI, doncs, han de ser dissenyats amb un model propi, partint del volum de joves sense titulació de l'ESO i de les experiències desenvolupades en aquest àmbit. Així, caldrà **desple-**

gar l'oferta formativa i establir itineraris complementaris amb l'educació a distància.

Juntament amb aquestes actuacions, també **fomentarem els serveis d'inserció, informació i orientació professional** per poder millorar la pertinença dels processos i els itineraris de transició al món del treball per part dels alumnes de la formació postobligatòria.

El nou model català d'FP haurà de vetllar molt especialment per l'extensió i la consolidació de les vies de transició entre l'escola i el món del treball i, per tant, per fer possible que els excel·lents índexs d'inserció laboral dels ensenyaments professionals generin més oportunitats per a les persones i responguin a les necessitats de personal qualificat que tenen les empreses.

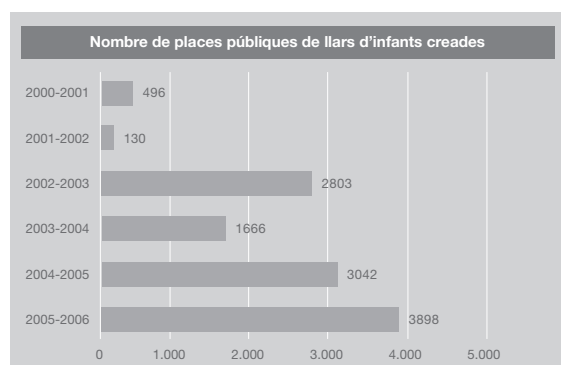
Pel que fa a l'educació permanent, ara lògicament integrada al Departament d'Educació, ja ha estat possible resoldre l'encaix de la xarxa d'escoles de persones adultes al sistema educatiu. Durant aquesta legislatura, s'avançarà decididament en la **integració de l'Educació de Persones Adultes en les prioritats educatives i en el creixement d'aquesta xarxa** que ha de permetre, a llarg termini, atendre les mancances de formació bàsica de prop de 2 milions de ciutadans i ciutadanes adults de Catalunya.

1.2.4 Descentralitzar la gestió del servei públic educatiu i compartir-ne la responsabilitat amb el món local

El nou Estatut d'autonomia de Catalunya reconeix en el seu article 83.1, sobre l'organització del Govern Local de Catalunya, que "Catalunya estructura la seva organització territorial bàsica en municipis i vegueries". En aquest sentit, el Govern considera bàsic i necessari adaptar-se a aquesta nova organització en vegueries i, al mateix temps, avançar en el procés de descentralització real i progressiu vers el món local.

No hem d'oblidar que la local és l'Administració que es troba més a prop dels ciutadans. A més, en l'àmbit educatiu, el món municipal tradicionalment hi ha estat molt implicat. En aquest sentit, l'èxit de la seva implicació ja s'ha demostrat en les

diferents accions iniciades conjuntament amb el Departament d'Educació la legislatura passada -la implantació del mapa de llars d'infants públiques de Catalunya (2004-08) per donar resposta a la demanda existent; i l'entrada en funcionament de les Oficines Municipals d'Escolarització (OME) per a la gestió del sistema de matriculació i la creació dels Plans Educatius d'Entorn- o les recollides en el Pacte Nacional per l'Educació en l'eix sobre coresponsabilitat dels ajuntaments amb l'educació.

38

Per tant, es tracta, d'apropar la presa de decisions a l'espai on es produeix l'activitat, on es generen les demandes i les necessitats, on estan directament els agents implicats en el fet educatiu, això és, la proximitat entre la provisió del servei i la ciutadania que en fa ús. Els municipis són l'àmbit on millor poden concretar-se els compromisos de la societat amb l'educació.

Aquesta aposta suposa, d'una banda, **millorar la planificació i la gestió dels projectes i recursos del Departament d'Educació**, d'acord amb el principi de subsidiarietat, per tal d'optimitzar-los, fent-los més àgils i eficients.

De l'altra, **acostar als territoris la presa de decisions**, d'acord amb les directrius i prioritats polítiques del Govern, potenciant alhora la participació de la comunitat educativa en aquesta presa de decisions que afecta el territori.

Entre altres mesures, **s'impulsarà la integració i la potenciació de serveis educatius multiprofessionals de base territorial** per poder donar suport a la feina del professorat i dels

centres per a la implantació de polítiques educatives: inclusió, integració de la immigració, impuls a les llengües, convivència, innovació, projectes TIC...

Per dur-ho a terme **s'ampliaran les plantilles dels serveis educatius**, es **millorarà la qualificació de les persones** que avui hi treballen per donar un millor servei i **es marcarà com a objectiu treballar amb una orientació clara per als centres i el professorat**. Aleshores serà possible realitzar una avaluació de l'impacte dels serveis educatius.

Així mateix els serveis educatius de base territorial **impulsaran l'atenció específica per a l'alumnat amb necessitats educatives especials** derivades de discapacitats, la qual cosa també comporta la creació de nous serveis per a alumnes amb dificultats motrius i de trastorns de conducta.

Aquesta via és complementària amb **una major autonomia dels centres**, un altre dels conceptes cabdals del nostre projecte. L'autonomia és un principi de gestió pel qual els centres educatius poden prendre decisions en allò que els afecta. Però aquest principi cal materialitzar-lo en regles del joc, estructures organitzatives i formes d'actuació. I cal tenir ben present també que autonomia significa, necessàriament, planificació i avaluació, responsabilitat plenament assumida.

A més, cal destacar que el fet de defensar i promoure l'autonomia dels centres com a model comporta una afirmació solemne i explícita d'absoluta confiança en els centres educatius d'aquest país i, molt especialment, en els seus professionals. En aquesta línia, es proposa: incrementar el nombre de centres acollits al programa d'autonomia de centres.

1.2.5 Aconseguir un sistema universitari de qualitat pel que fa a la docència, la recerca i la transferència de coneixement, que sigui instrument d'innovació en el marc de l'Espai Europeu d'Educació Superior

La Universitat esdevé a la nostra societat un referent en l'àmbit del coneixement, de l'educació i de la recerca i la producció científica. Un dels objectius bàsics de l'actuació del

Govern en l'àmbit d'universitats és **la plena integració del sistema universitari català en l'Espai Europeu d'Educació Superior**.

Catalunya ha de completar aquest procés amb l'objectiu de poder dotar-se d'un sistema universitari competitiu i de qualitat, que sigui instrument d'innovació en el marc del procés productiu i capaç de formar els recursos humans d'elevada qualificació que necessita el país, així com de donar resposta a les necessitats de capital humà dels diferents sectors productius.

Les universitats catalanes han d'esdevenir un factor d'atracció i de permanència d'activitats econòmiques en sectors punters i d'alt valor afegit, i han de situar Catalunya en una posició capdavantera en el marc de la societat del coneixement.

La creació de l'Espai Europeu d'Educació Superior és, sense cap mena de dubte, el canvi i el repte més important que afronten el conjunt de les universitats europees. Gran part de l'acció de Govern haurà de dirigir-se cap a la consolidació d'aquest procés vers l'horitzó 2010, any fixat com a data per a l'assoliment d'aquesta fita.

La culminació del procés de creació de l'Espai Europeu d'Educació Superior permetrà afrontar reptes com ara **la definició d'un mapa universitari de titulacions** que respongui a la realitat de la demanda social del país. Un mapa més racional i on la possibilitat de fer cicles adaptats a l'espai d'ensenyament superior (Grau i Màster) permeti racionalitzar els recursos, sense que això suposi cap reducció de la qualitat prestada ni del capital humà que conforma la universitat, així com tampoc de la recerca. En aquest procés és obligat l'establiment de mecanismes de consulta amb els agents econòmics i socials per garantir l'adequació de l'oferta formativa a les necessitats del mercat laboral.

El nou disseny de titulacions adaptat a les directrius de l'Espai Europeu d'Educació Superior suposa avançar cap a un sistema de tres cicles nous: un primer cicle de 3 o 4 anys, anomenat GRAU, de caràcter professionalitzador; un segon cicle d'1 o 2 anys, anomenat MÀSTER, que dona una especialitat; i un tercer de DOCTORAT, que ocuparà el temps que cadascú destini a l'e laboració de la tesi doctoral. Del conjunt de màster+doctorat se'n diu POSTGRAU. L'estructura dels nous estudis suposarà

un apropament de la universitat al món professional; les pràctiques en empreses i institucions, la realització de projectes serà un element creixent, de preparació per a la futura inserció professional.

Paral·lelament, caldrà establir un **pla de renovació ordenat de professorat** que permeti adaptar la capacitat docent de les universitats a les necessitats de formació així com redefinir el perfil professional del professorat d'acord amb el nou model formatiu que es deriva de l'Espai Europeu d'Educació Superior.

Amb la voluntat, així doncs, que el sistema universitari de Catalunya sigui part activa en la construcció d'aquest espai europeu d'educació superior, la Generalitat de Catalunya aprovarà el nou **Pla d'inversions universitàries (2007-2011)** que contribueixi a consolidar la transformació del sistema universitari de Catalunya. A l'igual que els plans anteriors aquest nou pla s'haurà de plantejar, fonamentalment, com l'instrument que ha de permetre afrontar, de forma ordenada i eficaç, el repte de la consolidació del sistema universitari català amb una clara orientació cap a la millora de la qualitat del servei que s'ofereix, en particular, als alumnes i, en general, al conjunt de la societat.

Tenint en compte els avenços aconseguits en la capacitat de recerca i innovació de Catalunya amb el Pla de recerca i innovació de Catalunya, vigent fins al 2008, el **Pla d'infraestructures de recerca 2007-2012** tindrà com a objectiu essencial donar continuïtat a la política d'inversions tant en la creació i la dotació en equipament de centres de recerca, com en el finançament d'infraestructures de suport a la recerca (serveis científics i tècnics, etc.), que faciliti la seva actualització permanent, així com l'accés dels investigadors del nostre país a la utilització de grans equipaments científics. Aquest pla es coordinarà amb els programes d'infraestructures de recerca estatals (Programa de Instalaciones Científicas Singulares) i europeus (suport a les plataformes tecnològiques o a d'altres programes).

El Govern va optar, en la darrera legislatura, per millorar el finançament de les universitats catalanes incrementant durant el període 2007-2010 les previsions originals de creixement anual del 7,00% fins al 12,13% en mitjana. La previsió és que en termes absoluts, les universitats catalanes al final del període 2003-2010 hauran gairebé doblat el seu finançament, que

haurà passat de 523 M€ el 2003 a 1.032 M€ el 2010, quantitat aquesta que representa un creixement proper al 50%, per sobre de la inicialment prevista en la Llei d'Universitats de Catalunya, en la qual es va establir com a objectiu un creixement del 30% en termes reals del finançament de la Generalitat a les universitats públiques catalanes a assolir, de manera gradual, l'any 2010.

En aquest context, per tal de consolidar la millora del finançament universitari, al llarg de la legislatura es desenvoluparà i desplegarà el **pla de finançament** per a la millora de les universitats públiques catalanes.

Per la seva part, tenint en compte els objectius del Pla de Recerca i Innovació de Catalunya 2005-2008, que, entre altres, parla de consolidar el model de recerca, transferència de tecnologia i innovació de Catalunya, el Govern **impulsarà la signatura del Pacte Nacional per a la Recerca i la Innovació**, comproment-se, per un període de diverses legislatures, a un esforç preferent en inversió en R+D per assolir la mitjana europea, amb un increment sostingut superior a l'increment mitjà dels pressupostos del Govern de la Generalitat.

L'aprovació del **Projecte de llei de foment de la ciència i la innovació i d'ordenació de la recerca** hauria d'efectuar-se sobre la base del Pacte Nacional per a la Recerca, la Innovació i l'Educació Superior, amb l'objectiu de proporcionar instruments per al foment del coneixement científic, la recerca, la innovació tecnològica i la transferència de coneixement i donar un reconeixement a la carrera universitària dels investigadors.

La voluntat del Govern de la Generalitat és aprofitar el nou marc de competències establert en l'Estatut de Catalunya en matèria d'universitats i recerca, desplegant-lo i **reformar la Llei d'universitats de Catalunya** per ajustar la que ha estat la primera llei d'universitats aprovada pel Parlament de Catalunya a l'actual marc estatuari.

Per tal de donar suport a les polítiques de millora de la qualitat de l'ensenyament superior al nostre país **es consolidarà l'AQU com a agència europea**, mitjançant la seva avaluació externa i la seva inscripció en el futur registre europeu REAQ (Registre Europeu d'Agències d'Assegurament de la Qualitat).

El sistema universitari de Catalunya ha d'apostar, decididament, per l'excel·lència i la qualitat en tots els àmbits: en la docència, en la recerca i en la transferència de tecnologia i de coneixements. La funció social de la universitat només es pot acomplir amb eficàcia si les institucions d'ensenyament superior es plantegen constantment noves fites, amb l'ambició de situar-se contínuament en la frontera del coneixement i de les altres facetes de l'activitat universitària. Cal aprofundir en el procés permanent de millora de la docència i dels processos d'aprenentatge i formació dels estudiants, de la qualitat de la recerca, de la transferència tecnològica i de coneixements cap a la societat i, també, d'introducció de tècniques modernes de gestió a les universitats.

Excel·lència i qualitat del sistema universitari que haurà de manifestar-se en el procés d'internacionalització del sistema universitari català que, més enllà de l'Espai Europeu d'Educació Superior, fomenti la mobilitat d'estudiants i professors, i la presència de les universitats catalanes en el context europeu i internacional, sense que això afecti la presència de les característiques pròpies de Catalunya en el sistema universitari. De fet, el procés d'internacionalització de les institucions universitàries esdevé, alhora, un instrument per donar suport a l'ensenyament de la llengua, la literatura i la cultura catalanes a les universitats i altres centres d'estudis superiors de fora del domini lingüístic.

D'altra banda, caldrà reformar l'actual model d'ajut a l'estudi mitjançant l'increment qualitatiu i equitatiu de beques i altres ajuts per a estudiants i professorat universitari, avançant cap a un model de beques propi i on es tingui en compte la situació i les necessitats dels estudiants en el marc del nou disseny de titulacions i de la mobilitat d'aquests perquè puguin realitzar l'estudi desitjat, amb independència del lloc on aquest sigui ofert. En aquest sentit, i per tal de garantir la suficiència de recursos i optimitzar la gestió en la política d'ajuts a l'estudi, s'iniciarà un procés de negociació amb el Govern central per tal d'aconseguir el traspàs de les beques universitàries, d'acord amb la doctrina del Tribunal Constitucional que s'ha pronunciat, entre altres, en la sentència 188/2001, de 20 de setembre de 2001, a favor de la competència del Govern de la Generalitat de Catalunya i que es demanarà que sigui objecte de compliment per part del Govern de l'Estat.

1.2.6. Incrementar la pràctica de l'esport en la població, lligada al projecte educatiu i a les polítiques d'integració social, i al foment de l'esport de competició

Els darrers anys la pràctica físicoesportiva ha esdevingut un fenomen social universal i actualment és un instrument de relació, equilibri, formació i integració de les persones en el món que les envolta.

La progressiva introducció de l'activitat físicoesportiva en els hàbits d'un nombre creixent de ciutadans i ciutadanes, es veu reflectida clarament en l'evolució que ha experimentat la taxa de pràctica. Des de l'any 1990 fins el 2004, s'ha incrementat en un 40% el nombre de persones que fa una o més activitats físicoesportives durant el seu temps lliure, ja sigui de manera regular o ocasional. L'any 2004 4.889.249 persones majors de 15 anys a Catalunya es declaren practicants d'algun esport, d'aquestes, un 44,8% declara fer esport regularment, un 32,3% fan alguna activitat regularment però no declaren fer esport i un 12,2% fan alguna activitat ocasionalment.

En aquest sentit, els equipaments esportius són un pilar fonamental del sistema esportiu, ja que, a més de possibilitar la pràctica físicoesportiva, formen part de les infraestructures que una societat necessita per millorar la qualitat de vida i facilitar un ús adequat pel lleure, del qual l'activitat físicoesportiva és un dels principals components. La pràctica esportiva és estat del benestar.

Per poder donar ple sentit a aquesta afirmació, en la darrera legislatura el Govern es va fixar com objectiu incrementar i millorar la xarxa d'instal·lacions i equipaments esportius a Catalunya. En aquest sentit, el Pla director d'instal·lacions i equipaments esportius 2004-2010 (PIEC), d'una banda, va fixar les necessitats mínimes i va determinar les prioritats per assolir l'equilibri territorial pel que fa als equipaments esportius bàsics, i, de l'altra, va establir les directrius que permetran als municipis i a altres entitats determinar les necessitats que tenen en aquest àmbit. L'any 2010 hi haurà una revisió del planejament de les instal·lacions esportives on es veurà si apareixen unes necessitats o si els límits han estat correctament establerts.

En aquesta legislatura, el gran objectiu que té marcat el Govern és **aprofitar la transversalitat de l'esport per convertir-lo en un generador de canvi en la societat catalana**. L'esport té implicacions en l'educació, la salut, la cohesió social, la llengua...

Per aconseguir aquest objectiu es seguiran quatre línies estratègiques: l'esport, un estil de vida, per tal d'aconseguir que formi part de la vida quotidiana de la gent; fer un reconeixement de la funció social de l'esport; fer de l'esport també un motor que generi impuls i prosperitat econòmica i, lògicament, donar suport a les organitzacions esportives i assegurar-ne la seva qualitat.

Per tal que l'esport s'integri en l'estil de vida de les persones i formi part de la seva vida quotidiana cal posar l'esport a l'abast de tothom, transmetent els valors positius que comporta, millorant la xarxa d'instal·lacions esportives amb tot respecte a la pràctica de l'esport en relació amb el medi ambient.

Una de les actuacions més immediates és el **desenvolupament de la segona fase del Pla director d'instal·lacions i Equipament Esportius de Catalunya (PIEC)**, que permetrà resoldre en un nombre molt elevat totes les mancances d'equipaments esportius dels esports que es practiquen ens instal·lacions tancades. Això, juntament amb una nova convocatòria de condicionament dels equipaments ja existents, permetrà posar els equipaments esportius catalans a estàndards europeus. Amb la convocatòria que es va realitzar l'any 2005 es van subvencionar 168 instal·lacions esportives per un import de 92 M€ i en aquesta segona fase es preveu que s'arribaran a subvencionar 190 instal·lacions amb una ajuda del Govern als municipis per un import aproximat de 119 M€, segons consta al text del PIEC.

El Pla de xarxa de tecnificació esportiva de Catalunya, que desplega, juntament amb altres plans, el PIEC, ha permès conèixer la realitat en matèria d'equipaments adreçats a la tecnificació esportiva i ha establert les necessitats futures. És voluntat del Govern continuar desenvolupant aquest Pla, **creant centres de referència de diverses modalitats esportives**, per tal d'atendre les necessitats d'aquelles persones que tinguin qualitats i vulguin dedicar-se a l'esport d'alt rendiment.

Per tal de reconèixer el rol social de l'esport, cal integrar el projecte esportiu i el projecte educatiu, en aquest sentit, es seguirà

promovent el **Pla català de l'Esport a l'escola** per tal d'augmentar el nombre de practicants en horaris extraescolars. Durant el curs 2005-2006 133 centres van seguir aquesta Pla i això va fer que arribés a 65.000 alumnes potencials dels que 13.000 van fer pràctica real. Està previst que a l'any 2010 el Pla català de l'Esport a l'Escola arribi a 1850 centres el que ens donarà 950.000 alumnes potencials.

Ahora, caldrà integrar la pràctica de l'activitat física en el sistema de salut, per tal que la pràctica de l'esport sigui una clara inversió en salut. Com actuació destacada dins d'aquest objectiu, el Govern potenciarà un **programa específic per combatre les desigualtats socials i afavorir la integració** mitjançant la pràctica de l'esport.

El Govern donarà suport a la inversió esportiva i per això en aquest mandat s'endegarà el primer **Pla d'Esport i Ocupació**, que estimularà la creació de llocs de treball i aproparà les empreses al món de l'esport, per aconseguir que generi impuls econòmic, especialment dirigit a crear plans d'ocupació en un sector que encara no està catalogat com a tal. Actualment 150 empreses catalanes tenen com a única finalitat àmbits relacionats amb l'esport i aproximadament hi ha 75.000 persones treballant en aquest sector, que representa un 3% del PIB del país.

El creixent interès públic pel fenomen esportiu i la forta incidència de les activitats esportives en la salut i seguretat de les persones requereix una necessària regulació de l'exercici de les professions de l'esport, més en un món, l'esportiu, en el qual, malgrat concórrer nombroses titulacions de diversa naturalesa, la realització de les activitats professionals ha estat assumida per persones mancades d'una mínima formació, en aquest sentit s'impulsarà la **Llei sobre l'exercici professional de l'Esport**. El text tractarà de regular els aspectes bàsics de l'exercici les professions pròpies de l'àmbit de l'esport, establint quines són aquestes professions i determinant les titulacions necessàries.

El Centre d'Alt Rendiment ha de ser un centre de referència, no només esportiu sinó tecnològic i de manera prioritària es treballarà en la **modernització del CAR**. Està prevista una inversió de 36 M, dels quals 24M es destinaran a la construcció d'un mòdul esportiu de 20.000m² de sostre que acollirà 15 especialitats esportives. La resta, es destinarà a adequar la residència d'esportistes, que estarà enllestida a l'octubre d'enguany, i a reformar les instal·lacions de tot el que està associat als serveis

de salut i ciències de l'esport. Totes aquestes actuacions està previst que finalitzin el 2010.

Finalment, i pel que fa a la potenciació de les organitzacions esportives, s'endegarà el primer **Pla de qualitat de les organitzacions esportives**, caldrà implementar criteris de qualitat, de diversitat esportiva i el desenvolupament territorial pensant sempre en aconseguir l'excel·lència a l'esport de competició.

En definitiva, des del Govern es donarà suport a totes les iniciatives encaminades a procurar el benestar de la societat catalana mitjançant la pràctica de l'esport.

1.3 Salut

1.3.1 Avançar en l'organització, el finançament i l'excel·lència del nou model sanitari amb la participació activa dels professionals, els pacients i les seves famílies

El sistema sanitari públic vol oferir a la població uns serveis sanitaris de qualitat per respondre a les necessitats habituals, però també a les derivades dels canvis demogràfics i epidemiològics, de les innovacions científiques i tecnològiques i de les expectatives de la ciutadania, en un escenari en constant evolució, amb necessitats creixents, però amb limitació de recursos.

El nostre model sanitari, d'accés universal, ha tingut unes característiques diferenciadores que, ahora, li han atorgat una personalitat pròpia, com són: la proximitat dels serveis als ciutadans i ciutadanes, la participació de la societat civil i la diversificació en la provisió de serveis.

En aquest sentit el Pla de Salut de Catalunya marca les prioritats i formula objectius de salut mentre que els Plans Directors en defineixen les estratègies per a fer-los operatius.

Evolució Targeta Sanitària Individual (TSI) 2003-2011						
	Cens 2001	TSI 2003	TSI 2004	TSI 2005	TSI 2006	TSI 2011*
Població	6.361.365	6.361.365	7.110.681	7.196.168	7.324.047	7.600.000

* Escenari mitjà-alt de les projeccions de la població adaptades del Centre d'Estudis Demogràfics

S'avançarà, així, en la consolidació d'un model sanitari basat en els principis de qualitat, equitat, eficiència, transversalitat entre sectors i departaments de la Generalitat, integració a nivell territorial, participació i implicació dels agents clau del sistema, transparència, subsidiarietat entre administracions, substituí-bilitat de recursos i sostenibilitat econòmica i financera del sistema.

El Govern de la Generalitat aposta perquè la provisió de serveis es basi en la **complementarietat i l'eficiència, la cooperació a nivell territorial, local o regional dels proveïdors amb independència de la seva naturalesa jurídica** i l'establiment de criteris de transparència en la compra de productes i/o serveis al sector concertat i privat.

Entre les mesures previstes en aquest mandat, pel que fa especialment a l'organització del sistema sanitari, cal destacar **l'aprovaçió de la Llei de reforma de l'Institut Català de la Salut**. Es tracta d'una norma que dotarà el principal proveïdor públic de serveis assistencials d'una organització més desburocratitzada, més participativa, amb una millor gestió des de la proximitat a la ciutadania i una millor garantia d'assistència integral a les persones malaltes

D'esquerra a dreta fotos: CAP de Castelló d'Empúries exterior. Interior. CAP de Mollerussa. Metge prenent la tensió arterial a un pacient.

En aquest mateix sentit, es **redactarà una nova Llei de Qualitat i Modernització del Sistema Sanitari de Catalunya** que substitueixi la Llei d'Ordenació Sanitària de Catalunya (LOSC), actualitzada i adaptada al context actual d'impuls d'un nou model sanitari.

El Govern continuarà treballant per l'acostament de la presa de decisions en matèria sanitària al territori amb **el desplegament del nou marc institucional i organitzatiu basat en un model de govern de la salut més participatiu i compartit amb el municipalisme català**, que inclou, com a mesures principals, la constitució de la totalitat dels 37 Governos Territorials de Salut ja predefinits a tot el territori, la consolidació d'un model de finançament de base poblacional i el desplegament de l'Agència de Protecció de la Salut com a base per a la creació de l'Agència de Salut Pública de Catalunya, en el marc d'una **nova Llei de Salut Pública**, que adequarà el nou context institucional i de política sanitària en l'àmbit de la prevenció, protecció i promoció de la salut.

El Govern farà una aposta clara per la reducció de les desigualtats en salut a través de mecanismes d'actuació com el **Programa Salut als Barris**. El Programa, que inclou Plans Integrals de Salut en una seixantena de barris que concentren més d'un milió de persones, tindrà especial incidència en les poblacions en situació marginal o en risc de marginació dels nuclis en rehabilitació establerts en la Llei de Barris. Aquesta Llei s'orienta cap a una acció integral en zones d'atenció preferent, en les quals concorden necessitats de tipus urbanístic amb d'altres de tipus social i de salut.

En aquest marc, el Govern posarà en marxa **programes i**

actuacions en els barris vinculades a alguns dels principals problemes de salut en els infants, les mares i la gent gran.

Aquestes actuacions s'orientaran cap al reforçament de les activitats preventives en l'àmbit pediàtric, el foment de l'activitat física i l'alimentació saludable, l'accés preferent a tractaments de deshabituació tabàquica i salut bucodental, la prevenció de les drogodependències i de les infeccions de transmissió sexual, les actuacions preferents en l'àmbit de l'atenció a la salut sexual i reproductiva, la incorporació de mediadors interculturals i agents de salut comunitaris, així com activitats per a la prevenció de trastorns mentals i del deteriorament cognitiu en la gent gran.

D'altra banda, caldrà **incrementar la dotació pressupostària sanitària, especialment la dedicada a l'atenció primària i a la salut pública**, amb uns ritmes de creixement respecte l'evolució del PIB de Catalunya, que permetin equiparar progressivament els nivells de despesa pública sanitària de Catalunya als de la resta de països europeus (UE-15). Els recursos econòmics, humans i materials, s'adequaran a l'augment poblacional i s'adaptaran amb especial cura quantitativament i qualitativa a la diversitat creixent i futura de les noves poblacions

L'aposta per fer el model sanitari català finançament sostenible passa també per una gestió rigorosa de la despesa; és per això que està previst **continuar amb la implantació de mesures de racionalització de la despesa farmacèutica**, amb el desenvolupament del Pla Estratègic 2007-2010, per tal de fer una provisió d'atenció farmacèutica de qualitat, eficient, accessible, segura i racional. Se seguirà prioritzant una política de prescripció d'especialitats farmacèutiques genèriques i la **implantació de la recepta electrònica a tot Catalunya**. Es revisarà i optimitzarà els programes de prescripció crònica i la renovació de receptes dels centres de salut de manera que es cobreixin uns criteris comuns de qualitat. Aquestes mesures permetran que el pes pressupostari de la despesa farmacèutica no superi el 20% del pressupost sanitari.

També en termes de política farmacèutica, i sota la premissa de **garantir un subministrament adequat dels medicaments**, es potenciarà el **Pla de control de la indústria farmacèutica**, amb la finalitat d'assegurar que els medicaments que comercialitzen mantenen un balanç benefici-risc favorable. En aquest àmbit, s'augmentarà la capacitat per difondre als professionals

informació rellevant sobre la qualitat i seguretat dels medicaments, productes sanitaris i productes cosmètics a través del **Pla de control de la Indústria Cosmètica**.

Gran part de les accions que en l'àmbit sanitari siguin objecte de desenvolupament en aquest període 2007-2010, es faran de manera que els pacients puguin participar en la presa de decisions, tinguin dret a la presa en compte de la seva situació i el seu context específic i que assumeixin les seves pròpies responsabilitats. La major participació ciutadana passa, també, pel **reconeixement i reforçament del voluntariat en l'àmbit sanitari**.

En la seva ubicació dins el sistema de salut, els ciutadans seran considerats com agents competents i responsables, subjectes de dret. En aquest àmbit, el Govern **fomentarà la coparticipació i corresponsabilitat de la ciutadania en els organismes previstos en el nou marc institucional** (consells de salut) i els facilitarà una **major capacitat d'elecció** en les condicions que els principis d'equitat, qualitat i sostenibilitat així ho permetin (per exemple a través del desplegament progressiu de la capacitat d'elecció del model de parts naturals no medicalitzats).

És per aquesta raó que es potenciaran durant els propers anys accions orientades a **millorar la comunicació a la ciutadania** (el nou Portal Salut, el reforç de l'atenció telefònica i l'expansió de la cita per Internet a tots els centres de la xarxa d'atenció primària, l'accés web a l'historial clínic que incorpori les dades clíniques bàsiques i d'interès pel ciutadà/na, així com les actuacions d'educació sanitària, formatives i informatives sobre l'ús correcte dels medicaments), de manera que es pugui promoure la seva **implicació en la gestió de la seva pròpia salut i es facilitin els mecanismes per seguir els circuits assistencials més adequats dins el sistema sanitari** (potenciar l'atenció domiciliària, fer l'atenció primària més resolutiva, facilitar l'accés a les proves diagnòstiques i l'atenció especialitzada o **consolidar la generalització dels gestors de casos**, professionals sanitaris que acompanyin i monitoritzin els pacients pels circuits i processos assistencials crítics com el tractament del càncer).

La qualitat de l'atenció del nostre sistema sanitari passa per la garantia de la seguretat del pacients i el reconeixement de la

contribució del professional de la salut en l'atenció a les persones, el desenvolupament professional com a progrés en l'exercici de la pràctica clínica, així com el reconeixement de l'autonomia i responsabilitat dels professionals sanitaris.

En aquest sentit, el Govern promourà el canvi de rol d'alguns d'aquests professionals. Així, per exemple, es pretén **potenciar el paper prescriptor de la infermeria**, considerat com un requeriment del pla d'atenció per tal d'atendre les necessitats de salut en alguns problemes de salut i **reforçar el seu paper en el triatge/priorització** de les urgències i/o la visita espontània en atenció primària. També està previst **ampliar les competències de la infermeria i el seu paper d'enllaç**.

La infermeria d'enllaç és especialment rellevant en el seguiment de les malalties cròniques com la insuficiència cardíaca o la malaltia pulmonar obstructiva crònica. També són una peça clau en el desenvolupament i seguiment de programes específics com els de rehabilitació cardíaca, gairebé inexistent a Catalunya i que el Govern vol desenvolupar, on també és fonamental el suport psicològic.

Existeix la voluntat ferma del Govern de **continuar aplicant els acords presos amb els professionals sanitaris** (Consell de la Professió Mèdica de Catalunya, Consell de la Professió Infermera de Catalunya), així com **afavorir la contractació estable i l'equiparació de les condicions laborals** dels professionals de la xarxa sanitària pública.

1.3.2 Fomentar les polítiques de salut pública que reforcin la promoció, la prevenció i la protecció de la salut

La salut pública, entesa com un conjunt d'instruments impulsats pels poder públics amb l'objectiu de promoure, protegir i restaurar la salut dels ciutadans, dirigirà part de la seva acció estratègica a reforçar i estendre les actuacions orientades a impulsar la promoció, la prevenció i la protecció de la salut.

Així, **es propiciaran les polítiques d'ordenació de l'espai** per tal que siguin un element de promoció de la salut, especialment en l'àmbit local i en col·laboració amb la Xarxa de Ciutats Saludables. Des del punt de vista instrumental i organitzatiu, les accions

prioritàries s'orientaran cap a la **creació i desplegament en el territori de l'Agència de Salut Pública de Catalunya (ASPCAT)** a partir de l'Agència de Protecció la Salut, incorporant-hi les funcions de vigilància i promoció de la salut i prevenció de la malaltia. Es tracta d'un organisme amb personalitat jurídica pròpia, autonomia jurídica i financera que tindrà atribuïdes les funcions d'integració i coordinació d'activitats referides al monitoratge, la vigilància, la promoció i la protecció de la salut. La funció essencial de l'ASPCAT serà la provisió de serveis de Salut Pública i l'exercici de l'autoritat sanitària, amb especial atenció al territori i a l'àmbit local.

En matèria de protecció de la salut, es disposarà del **mapa de riscos de Catalunya i d'un nou model de taxes de protecció de la salut**. També es **reordenarà la xarxa de laboratoris de l'Agència de Protecció de la Salut**, en el marc d'una millora generalitzada dels sistemes d'informació de la protecció de la salut, que possibilitarà l'optimització dels recursos analítics existents i augmentarà la capacitat de resposta de les més de 99.500 analítiques anuals.

El Govern, mitjançant el Departament de Salut, té previst reforçar el model d'inspecció als escorxadors mitjançant el **desplegament de la figura de l'auxiliar i/o de l'assistent d'inspecció a tots els escorxadors** (ara, 220 escorxadors) que millorarà els nivells de seguretat de les carns que es produeixen a Catalunya i la **implementació d'un sistema d'auditoria oficial dels procediments de gestió de la seguretat alimentària aplicats pels establiments alimentaris** (ara, 18.275 establiments), d'acord amb un calendari de priorització del risc i l'eficiència de les intervencions oficials.

En matèria de seguretat alimentària, es posarà en marxa el **Pla de Seguretat Alimentària 2007-2010**, que té per finalitat prevenir les malalties relacionades amb els aliments i augmentar i mantenir uns nivells alts de confiança amb el sistema català de seguretat alimentària tant per part de la ciutadania catalana com d'altres països.

En matèria de prevenció de la salut, **es potenciaran les actuacions de salut bucodental** (no compreses en la cartera de prestacions universal) a un mínim de 500 pacients de poblacions desfavorides d'acord amb els convenis subscrits entre el Departament de salut i ONG's i **es consolidarà la implantació**

del nou protocol de detecció del maltractament infantil en 66 hospitals de Catalunya i 407 centres d'Atenció Primària de Catalunya.

Les actuacions de prevenció també s'orientaran cap a l'**ampliació de la cobertura de la vacunació de la grip fins el 50% dels professionals sanitaris i altres agents clau.**

El Govern té l'objectiu de **consolidar una xarxa d'una quinzena d'Unitats Funcionals de Salut Internacional** (centres de consell al viatger, vacunació internacional i patologia importada) i reforçar els programes preventius i assistencials de salut internacional i malalties emergents mitjançant la formació específica als professionals sanitaris i el desplegament de models de salut comunitària. També en l'àmbit de la prevenció es consolidaran el Plans de Resposta a Emergències en Salut Pública, incloent-hi principalment el Pla Interdepartamental de Pandèmia Gripal i les actuacions específiques en població fràgil durant les estacions d'hivern i estiu (Sanitat Truca).

El Govern pretén **reforçar les accions de diagnòstic precoç de la infecció pel VIH i de les ITS**, i a aquest efecte portarà a terme intervencions adreçades a **combatre l'estigma i la discriminació** envers els afectats de VIH, preferentment en el medi laboral, i **reforçarà el model d'abordatge sanitari de la prostitució**, amb l'extensió de la cobertura i millora de l'accessibilitat als preservatius mitjançant l'ampliació de la **instal·lació de màquines expenedores de preservatius (Programa Màquina) en tot el territori.**

D'altra banda, es pretén incorporar plenament la cartera de serveis de salut laboral a la salut pública, amb la **consolidació d'una xarxa de 9 Unitats de Salut Laboral** que permetrà millorar la detecció de problemes de salut relacionats amb el treball, contribuir a la seva resolució administrativa i endegar actuacions de caire preventiu en coordinació amb el Departament de Treball.

Seguint les directrius de l'Acord Estratègic per la Internacionalització, la Qualitat de l'Ocupació i la Competitivitat Catalana, pel que fa a les polítiques de Qualitat de l'Ocupació i Cohesió Social, el Govern **aposta per assolir els objectius d'incapacitats temporals a través de l'Institut Català d'Avaluacions**

Mèdiques (ICAM), com la millora de la gestió especialment a través de la consolidació del nou Pla de Sistemes d'Informació.

En matèria de promoció de la salut, mitjançant el Departament de Salut, l'acció del Govern se centrarà, de forma molt important, en l'establiment d'un **gran "pacte social" entre el món educatiu, els serveis de salut, la indústria agro-alimentària, el comerç i la restauració, el món del treball i el món local** per propiciar actuacions coordinades que afavoreixin l'**adopció d'hàbits alimentaris i d'activitat física saludables** (continuant amb el Pla d'activitat física i alimentació saludable).

De forma més específica, s'impulsarà l'ajut a la **deshabitació del tabaquisme**, mitjançant 22 unitats especialitzades, la posada en marxa d'una línia telefònica de deshabitació i el finançament de tractaments farmacològics en col·lectius exemplars, malalts ingressats i poblacions desfavorides. Es potenciaran les **actuacions preventives de qualitat sobre els consums de cocaïna, alcohol, cànnabis i altres drogues**, a través de les línies d'actuació derivades de l'Estratègia Nacional de prevenció de les Drogodependències i es consolidarà el programa Beveu Menys en el marc del Pla Director de Salut Mental i Addiccions.

El programa Salut i Escola, iniciat a la darrera legislatura, arribarà al 98,5% dels centres d'ESO públics i concertats del territori durant els propers anys.

Amb el conjunt de mesures descrites, es pretén, per part del Govern, reforçar les accions impulsades des del Departament de Salut dirigides a la promoció, prevenció i protecció de la salut.

1.3.3 Reforçar l'atenció integral de la persona prioritzant l'atenció primària i comunitària així com l'atenció a la dependència i la cronicitat

La millora en l'àmbit sanitari dels serveis d'atenció a la persona passa, necessàriament, pel reforç de la seva atenció integral. L'elevat nivell d'especialització que han comportat els avenços científics i tecnològics, juntament amb la diversi-

ficació dels sistemes organitzatius per adaptar-los als contextos concrets i a les casuístiques cada cop més complexes, han generat una excessiva fragmentació dels serveis. En aquest sentit el Govern **situa la integració assistencial entre els eixos bàsics de transformació dels models de provisió de serveis.**

Una part del reforç de l'atenció integral de la persona estarà dirigit a la **reorientació de l'atenció primària i comunitària i l'adaptació del sistema a les malalties cròniques**, amb la continuïtat de les activitats ja desenvolupades en aquest àmbit com ara el Pla Estratègic de Millora de l'Atenció Primària, Pla Estratègic de Pediatria, Aplicació del Pla d'Atenció a la Salut Sexual i Reproductiva o Programa Salut i Escola, per tal de fer de l'atenció primària de salut l'eix central del sistema sanitari, augmentant-ne la capacitat resolutiva, l'eficiència i la confiança del ciutadà en aquests serveis i garantint una atenció de qualitat.

En aquest sentit, el nou **Pla d'Innovació de l'Atenció Primària i Comunitària a Catalunya**, pretén garantir millores en l'accessibilitat (presencial, virtual i telefònica), en el temps d'atenció i l'atenció integral al ciutadà, assegurant la continuïtat assistencial entre l'atenció primària, l'especialitzada i la sòciosanitària; reduint la ràtio d'habitants a atendre per professional d'atenció primària; ampliant els horaris d'atenció fins les 21:00 en els centres on el perfil d'usuaris així ho requereixi, afavorint la coordinació assistencial entre l'atenció mèdica i l'atenció farmacèutica per tal de millorar la seguretat en l'ús dels medicaments i garantint una durada adequada de la visita mèdica. En aquest sentit, seguim pensant en l'objectiu de destinar un temps no menor a 10 minuts de mitjana.

Pel que fa a l'àmbit d'atenció especialitzada, per tal de millorar la continuïtat assistencial, el Govern de la Generalitat continuarà treballant per a la **creació de xarxes assistencials integrades**, i per a la consolidació d'un **model d'atenció hospitalària sense ingrés** (enfocament ambulatori), més obert i flexible i que permeti reutilitzar recursos sense minvar la qualitat assistencial, però augmentant l'activitat, l'accés i també la satisfacció dels pacients. S'opta per centres molt més ambulatoris i ben relacionats amb la resta de dispositius assistencials (com, per exemple, l'hospital de proximitat de Tàrraga o el nou hospital de Cerdanyola-Ripollet-Montcada).

En l'àmbit de la Planificació assistencial el Govern té previst **crear els Plans Directors de malalties respiratòries, digestives, reumatològiques i d'atenció neurològica**, que complementaran els cinc Plans Directors ja existents d'altres patologies.

En l'àmbit de la salut mental també s'optarà per un model integral de l'atenció de caràcter interdisciplinari i intersectorial, amb la participació de serveis sanitaris, dels recursos socials i educatius i amb una clara vocació comunitària que suposarà assolir una **implantació del nou model en un 55% dels centres d'atenció primària, un 65% dels centres d'atenció especialitzada i un 100% dels centres especialitzats en Salut Mental Infantil i Juvenil (CSMIJ)** pel que fa al desplegament del Programa Salut i Escola.

Increment de la cobertura en serveis de salut mental			
	2003	2006	2010
Pla de serveis individualitzats Salut Mental	27%	→ 65%	→ 100%
Programa trastorns mentals greus a la infància	14%	→ 69%	→ 100%
Programa rehabilitació comunitària de salut mental	7%	→ 25%	→ 55%
Programa d'atenció a les urgències psiquiàtriques domiciliàries	23%	→ 38%	→ 75%

47

En un context de progressiu envelliment poblacional, davallada progressiva de la taxa de mortalitat i una expectativa de vida de les més altes del món, es fa imprescindible una adequació dels dispositius assistencials que afavoreixin un envelliment saludable, una reducció de la morbiditat associada a l'edat i a les malalties neuro-generatives que cursen discapacitat, així com un adequat acompanyament al final de la vida. En aquest context, cal destacar **l'aprovació de la Llei de l'Agència de la Dependència**, que té per finalitat avançar cap a un sistema integral, on es trobin, funcionalment, l'àmbit sanitari i el social i es garanteixi una continuïtat assistencial necessària per a les 200.000 persones amb dependència a Catalunya.

En l'àmbit d'actuació generat per la promulgació de la Llei de Promoció d'Autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, el Govern realitzarà des de l'atenció primària els informes de les condicions de salut que orientin sobre les causes de la dependència de les persones sol·licitants i les seves possibilitats de recuperació.

El Govern seguirà amb el procés de millora de les infraestructures sanitàries previstes en el **Pla d'inversions en equipaments de salut, horitzó 2012**. Unes inversions en equipaments de salut que s'emmarquen en la política sanitària del Govern de la Generalitat de Catalunya, que ha de contribuir a millorar l'atenció sanitària arreu del territori de Catalunya, així com contribuir a l'equilibri territorial en termes d'accessibilitat i proximitat a la ciutadania. Tenint en compte la planificació de recursos establerta pel Mapa Sanitari, Sòciosanitari i de Salut Pública, el Pla d'Inversions comporta **una inversió en més de 900 actuacions que inclouen 21 nous hospitals, 235 nous centres de salut, 17 nous dispositius sòciosanitaris, 19 nous centres de salut mental i més de 600 actuacions de reforma a la xarxa assistencial de responsabilitat pública**. La millora dels equipaments suposa una adequació funcional que beneficia tant l'activitat dels professionals com el confort dels usuaris.

Una altra de les accions previstes per l'inici d'aquest mandat i ja acomplerta és l'**aprovació d'un Decret de regulació de les teràpies naturals**. L'objectiu d'aquesta regulació és el de vetllar per la protecció de la salut de la ciutadania que fa ús de teràpies com l'acupuntura i disciplines orientals afins, les teràpies amb criteri naturista i les teràpies i tècniques manuals. El nou marc regulatori definirà els coneixements, habilitats i actituds, els requisits d'acreditació del personal dedicat a les teràpies naturals i dels centres sanitaris i de pràctica d'aquestes teràpies.

Un dels instruments per a la projecció de les propostes de la planificació sanitària és el contracte per a la compra de serveis que estableix el Servei Català de la Salut amb el conjunt de centres proveïdors de serveis de la xarxa d'utilització pública. Existeix la voluntat de visualitzar-lo com el nexa d'unió entre planificació i gestió, entre el comprador i el proveïdor.

En aquest sentit, un dels objectius prioritaris del Govern durant aquest mandat és l'**ampliació del conjunt de prestacions que**

conformen l'anomenada cartera de prestacions i així té la ferma voluntat de facilitar l'accés dels ciutadans a noves prestacions sanitàries dins de la sostenibilitat financera i les garanties d'equitat a l'accés als serveis assistencials.

En el marc d'ampliació de la cartera de prestacions i d'una forma esglaonada en el temps, es contempla l'extensió cap a prestacions com ara la **salut bucodental per a nens de 6 a 14 anys i persones grans amb baix nivell de renda**. La introducció d'aquesta prestació per a aquests col·lectius es desenvoluparà durant el període 2008-2011, amb la perspectiva d'ampliar la cobertura d'aquesta prestació cap a d'altres col·lectius.

D'altra banda, durant l'any 2007 s'inclourà dins de la cartera de prestacions l'**atenció podològica per a patologies vasculars cròniques** i durant l'any 2008 les altres prestacions previstes dins dels compromisos d'ampliació de la cartera de prestacions com ara: **ulleres i audífons per a gent gran amb rendes baixes; la introducció de noves vacunes al calendari, la reassignació de sexe i l'increment de la dotació pressupostària per a implants coclears** (dispositiu electrònic que pot ajudar a proporcionar algun sentit de l'audició de sons a qui té dificultats auditives)

1.3.4 Incrementar la qualitat tècnica i percebuda de l'assistència sanitària

Coneixedors de la importància que el sistema públic de salut té pel conjunt de la ciutadania i de la necessitat que la millora de l'assistència sanitària sigui percebuda com un dels principals reptes que té el Govern de la Generalitat, durant aquest mandat el govern farà una aposta decidida per incrementar la qualitat tècnica del servei que es presta, millorant i ordenant de forma significativa l'accés al sistema i l'atenció integral de la persona per tal que l'assistència sanitària sigui percebuda com un servei de qualitat i proper al ciutadà.

La recerca de l'excel·lència del nou model sanitari passa, necessàriament, per **prioritzar la reducció progressiva de tots els temps d'espera** especialment per a les **intervencions quirúrgiques (menys de 6 mesos), l'accés a proves diagnòstiques (màxim 3 mesos), i les visites a especialistes (màxim**

3 mesos), amb l'objectiu de situar-nos en els terminis mitjans dels països més avançats de la Unió Europea en quatre anys. En relació amb les llistes d'espera, s'introduiran més criteris qualitius de prioritació en la gestió de les llistes per tal de racionalitzar-les i adequar-les a les necessitats de salut. També s'ampliarà a **la totalitat de càncers el compromís de realitzar el diagnòstic i l'inici de tractament davant la sospita de càncer en un màxim de trenta dies**.

Altres mesures o accions en la línia de garantir l'excel·lència del model sanitari passen per reduir **la ràtio d'habitants a atendre per professional i ampliar els horaris d'atenció i la durada de la visita mèdica** (10 minuts) així com **l'accés a l'atenció del metge de capçalera i/o infermera en menys de 48 hores**.

Més enllà dels aspectes ètics de l'actuació pública, l'interès per retre comptes dels resultats aconseguits amb els recursos que la societat està disposada a abocar a un sistema públic, és una línia de progrés que han endegat la majoria de països del nostre entorn, de manera que l'exigència dels ciutadans i els seus representants esdevé un motor de millora continuada. D'altra banda, l'avaluació incorpora els elements de referència en la presa de decisions i la millora contínua del sistema.

El Govern pretén, en aquest àmbit, **instaurar un sistema consolidat d'avaluació de resultats sobre la base de criteris de transparència**, que permeti retre comptes a la societat sobre l'assoliment d'objectius i la utilització dels recursos públics, incloent-hi les propostes de millora que impliquen el progrés en la salut i el benestar de la població d'acord amb els recursos disponibles. Per això, és necessari reforçar l'avaluació en tots els àmbits que tenen a veure amb la presa de decisions (estructura, procés i resultats) i a tots els nivells, des de les polítiques de salut fins a la gestió clínica. En aquest sentit s'optarà per un enfocament preventiu, que permeti establir plans anuals, els resultats dels quals es faran públics. També s'incidirà en la tutela de la relació entre pacients i centres assistencials, especialment en l'àmbit de la provisió privada de serveis.

Durant el principi de l'actual legislatura, el Govern, a través del Departament de Salut, té previst consolidar la **Central de Resultats** com a instrument per aplegar i tractar la informació i disposar d'una base de comparació compartida pel Departament de Salut i les organitzacions de la xarxa sanitària d'utilització pública amb la finalitat de millorar el procés de

presa de decisions i esdevenir la base de l'**Agència de Qualitat del Sistema Sanitari**.

En coherència amb aquesta línia de transparència, el Govern impulsarà el sistema d'**acreditació de les organitzacions sanitàries** amb l'objectiu de garantir un **nivell de qualitat**. També en l'àmbit de la transparència, el Govern té previst facilitar **l'accés al registre públic i actualitzat dels contractes realitzats** a proveïdors de serveis i finançats públicament.

Pel que fa a l'avaluació de la qualitat percebuda del sistema sanitari, se seguirà aplicant el **Pla d' Enquestes del Servei Català de la Salut com a instrument per a la gestió de l'opinió del ciutadà**, tot incorporant els resultats obtinguts als objectius inclosos en els contractes de compra de serveis assistencials dels proveïdors de la xarxa d'utilització pública.

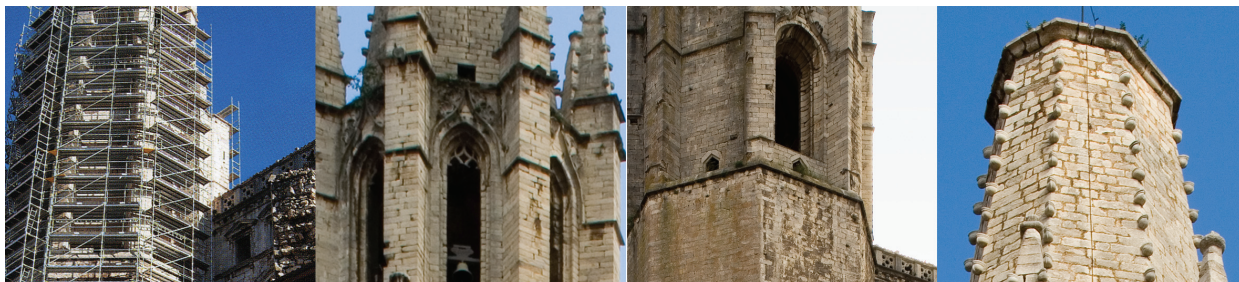
1.4 Cultura

1.4.1 Avançar en l'accés a la cultura per a tota la ciutadania, garantint els drets culturals i assegurant l'equilibri territorial de les programacions i els equipaments

En els darrers anys hi ha hagut un canvi de concepte i enfocament de la cultura, la qual ha passat de ser un bé exclusiu i poc present en alguns territoris, a considerar-se com un autèntic pilar de l'estat del benestar de les persones.

Cal treballar per continuar fent-la accessible a tots els territoris de Catalunya perquè la ciutadania hi tinguin accés i puguin gaudir i participar d'aquesta, a la vegada que cal ampliar i diversificar l'oferta en aquells indrets on ja és present.

És el mateix Estatut d'autonomia que reconeix que totes les persones tenen dret a accedir en condicions d'igualtat a la cultura. En aquest sentit, a l'anterior legislatura hi va haver un gran increment del pressupost del Departament de Cultura, el qual va passar dels 173.038.515 € l'any 2003 als 275.366.000 € el

2006. En aquesta legislatura es vol continuar amb aquesta tendència d'increment del finançament, a la vegada que es vol **equiparar progressivament els nivells de despesa destinats a política cultural als de la resta de països europeus.**

I en la línia de garantir la igualtat d'oportunitats en l'accés a la cultura aproximant-la a la població i buscant l'equilibri territorial, es va elaborar el Pla de Xoc d'Equipaments Culturals 2005-07, la inversió més gran feta en infraestructures, amb l'objectiu de cobrir les necessitats culturals bàsiques del conjunt de persones de Catalunya.

Amb aquest Pla es vol impulsar la dotació al territori d'una xarxa de teatres, auditoris, espais d'art i centres polivalents, arxius i biblioteques, i en aquesta legislatura, el Govern **continuarà realitzant les inversions en equipaments culturals**, complementant les infraestructures pendents i anant més enllà, és a dir, donant sentit a l'existència d'aquests equipaments buscant omplir-los de públic amb programacions estables, continguts adequats i promovent la seva gestió en xarxa.

I és en aquesta gestió en xarxa on el Govern **impulsarà l'anella digital arreu del territori**, amb la interconnexió per fibra òptica dels diferents equipaments culturals, permetent així l'accés i l'intercanvi de continguts entre els diferents equipaments, i crearà l'Agència de Difusió Artística per impulsar la creació del circuit de programació i exhibició que permetin facilitar la contractació i promoure la circulació de les produccions culturals arreu del país.

Catalunya disposa d'unes tres-cents vint-i-cinc biblioteques, que utilitzen 4,7 milions d'usuaris i que permeten que més d'una

quarta part de la població del país tingui carnet de la biblioteca, malgrat tot no es disposa encara d'una xarxa pública única de biblioteques. El Govern treballarà perquè, com a màxim el 2008, hi hagi un sol catàleg de consulta, un sol catàleg de compra de llibres, un sol carnet de consulta, un sol carnet de préstec i una sola xarxa pública unificada de biblioteques. Ho farà amb la participació i protagonisme de les administracions locals, que són qui també han fet realitat aquestes biblioteques.

La llei obliga que hi hagi biblioteques públiques a municipis de més de cinc mil habitants. En aquests moments, la xarxa de biblioteques públiques a poblacions de més de tres mil habitants és força completa i el que es voldria en aquesta legislatura és abaixar-la de tres mil a dos mil.

Cal dir que les biblioteques s'han convertit, ja no només en un lloc de consulta de llibres, sinó que hi ha consultes multimèdia, són punts de connexió a la xarxa i, en definitiva, s'han convertit, pròpiament en veritables centres culturals. Es treballarà conjuntament amb el Departament d'Educació per explorar les possibilitats que, en aquells casos on hi hagi biblioteca escolar, aquesta pugui ser ampliada i convertida fora d'horari escolar en biblioteca pública i, d'altra banda, en aquells casos on no hi hagi biblioteca escolar significativa, l'esforç de fer-la pública i escolar sigui simultani.

Pel que fa a documents en biblioteca, Catalunya està a prop de les ràtios europees, i si es comptés amb les biblioteques universitàries s'estaria per sobre d'aquestes xifres. El que es vol en aquesta legislatura és arribar a la banda alta dels paràmetres europeus. D'altra banda, i fomentant també l'equilibri territorial, es **desenvoluparà el Pla de bibliobusos 2006-2013**, el qual preveu

actuacions en 34 bibliobusos (11 dels quals estan en funcionament); a través d'aquest Pla s'assegurarà que els municipis entre 300 i 3.000 habitants puguin accedir al servei públic de lectura, facilitant així la universalització dels serveis bibliotecaris per a tots les persones de Catalunya.

I en aquest accés de la ciutadania a la cultura, cal destacar la importància d'ampliar els hàbits culturals de les persones i això comença amb el foment d'aquests hàbits des de l'escola. Cal reforçar, doncs, el binomi educació-cultura tant des de la vessant educadora com cohesionadora i tenint en compte tant la dimensió educativa de la cultura com la dimensió cultural de l'educació.

També cal utilitzar intensivament els mitjans de comunicació com l'instrument primordial per apropar la cultura al conjunt de la gent. Cal que cultura i comunicació estiguin més estretament vinculades, i que els mitjans siguin un instrument de l'eixamplament de mercat. Amb els mitjans públics és evident que es pot fer, però també amb els privats que reben subvencions. A través dels contractes programa es pot fer que parlin més i millor de la cultura, de tota la cultura i especialment la que es fa aquí.

Durant aquesta legislatura es pot dir que el Govern treballarà per crear el marc i les condicions necessàries per fer cultura i fer arribar la cultura a tota la ciutadania, dotant els territoris dels recursos necessaris, promovent l'equilibri territorial i en cooperació amb el món local.

1.4.2 Modernitzar la cultura catalana, impulsant la competitivitat de les indústries culturals, garantint la seva projecció exterior i la incorporació de les noves tecnologies

El suport i la inversió que el Govern ha anat fent a les diferents indústries culturals ha propiciat que Catalunya disposi d'un teixit productiu cultural important, caracteritzat per empreses capaces de competir internacionalment i essent el nombre d'empreses catalanes un percentatge elevat del total d'empreses culturals de l'Estat.

Ara cal, a més, treballar per la modernització, la innovació i la

internacionalització i apostar per l'exigència i la qualitat. S'ha de buscar que la cultura catalana es connecti a tendències més avançades a nivell general. Això vol dir contacte amb l'exterior, vol dir fer circular més la producció, i aconseguir que les empreses es plantegin accedir als mercats globals.

Per això, cal una indústria privada potent. No pot ser que des del sector públic es vagi substituint el que en altres països fa el sector privat. Cal ajudar, en aquest sentit, el sector privat a acomplir la seva funció, cal orientar l'esforç perquè pugui guanyar autonomia i pugui consolidar mercat. Sense desplaçar recursos, cal posar l'èmfasi de les prioritats cap a la promoció, cap al marqueting, cap a la distribució.

El Govern apostarà per l'espai català de cultura i comunicació, dins del qual la cultura catalana és el punt de trobada, punt d'integració, espai per repensar-la i actualitzar-nos com a país i com a cultura. Així mateix, el Govern treballarà per eixamplar aquest mercat tenint com a marc de referència els límits de la comunitat lingüística de llengua catalana.

Una de les actuacions, en aquesta legislatura, serà l'**enfortiment de l'Institut Català de les Indústries Culturals (ICIC)** amb l'objectiu de consolidar el sistema productiu industrial i millorar la seva capacitat comercial. Així, seguirà donant suport a les diferents empreses, tenint en compte tots els camps (editorials, discogràfiques, productores escèniques, camp audiovisual...) proporcionant-los el suport, recursos i instruments necessaris per al seu creixement, projecció i consolidació.

Els darrers anys s'han assolit unes xifres de producció molt rellevants, especialment en teatre i cinema. Ara és el moment de focalitzar l'esforç en la demanda. Les quotes de consum de productes culturals catalans i/o en català són molt baixes en particular al cinema. L'any 2006, no més del 2% dels espectadors de cinema a Catalunya van veure pel·lícules rodades i exhibides en català. Ara cal fomentar el consum, però no només en el mercat interior, sinó també en el mercat internacional.

I és en aquest enfortiment de les indústries culturals on les noves tecnologies hi jugaran un paper important, d'una banda com a facilitadores de la difusió dels productes i d'altra banda com a eines d'accés als continguts culturals i a tots els formats i des de qualsevol punt. Els mitjans de comunicació han de jugar un

paper rellevant com a prescriptors de consums culturals.

Una altra acció important en el món de les indústries culturals serà la potenciació dels canals de distribució, per aconseguir que els productes arribin al públic, a la vegada que es facilitarà l'exhibició, la promoció i la distribució dels productes amb l'impuls i el creixement dels diferents mercats en totes les arts, per tal d'afavorir la inserció de les diferents empreses al mercat.

En el camp de la distribució, es farà una política activa de suport a les llibreries tradicionals, al mateix temps que es treballarà activament amb el sector per ajudar-lo a millorar la seva posició. També es defensarà que les llibreries siguin canals de distribució del llibre de text.

S'ha començat a treballar, amb el Departament d'Educació, en un pla de foment de la lectura que permeti arribar, amb el conjunt del sector –editors, llibreters- a un gran acord social pel llibre i la lectura.

El Govern treballarà perquè les empreses culturals siguin competitives i de qualitat, atenent a les característiques específiques i les necessitats de cada sector i tenint en compte els professionals de cadascun d'aquests; en aquest sentit, **elaborarà a mitjà termini i concertadament amb els representants de diversos sectors, plans estratègics operatius per a cada sector**, que permetin orientar globalment l'acció de tots els agents.

Per exemple, s'aprovarà al llarg d'aquesta legislatura **la Llei del cinema**, amb la qual es pretén potenciar la cinematografia catalana i l'audiovisual. Té com a objectiu l'establiment d'un marc propi dins el context estatal i europeu que faciliti una producció audiovisual forta, maximitzant tots els recursos disponibles, a la vegada que es potencia la promoció i la distribució dels seus productes. Amb aquesta llei es pretén també el màxim ús de la llengua catalana en la cinematografia, i un increment de la quota d'audiència de la pròpia producció.

La música és un sector en plena transformació per la revolució digital. El Govern donarà tot el seu suport a la indústria musical del país perquè es posi en una posició amb força davant del nou escenari.

Aquestes indústries culturals han de ser capaces de competir

en un mercat internacional i és bàsicament l'Institut Ramon Llull la institució encarregada de dur-ho a terme. Així, en aquesta legislatura, el Govern **enfortirà l'Institut Ramon Llull perquè pugui projectar internacionalment la cultura catalana**, garantint la presència catalana a fires, mercats i programacions de referència internacional, a la vegada que se signaran acords amb diferents universitats per fomentar l'estudi i la promoció de la llengua i la cultura catalana i es potenciaran les diferents ofícines presents arreu del món.

Una de les fites importants serà **la participació, aquest 2007, a la Fira Internacional del Llibre de Frankfurt** on la cultura catalana serà la convidada d'honor; es tracta de la fira més important del sector editorial internacional, la més gran del món en la seva categoria i el segell distintiu per a activitats globals en el camp de la cultura. Cal destacar que enguany serà la primera vegada que es convidi una cultura que no es correspon amb la tradicional identificació d'una cultura amb un Estat.

Els tres objectius que s'ha proposat el Govern amb la participació a la Fira són: augmentar el reconeixement universal d'autors i autores que escriuen en llengua catalana per incrementar la traducció i la seva universalització; fer visible la força i el paper capdavanter de la indústria editorial de Catalunya, i promoure el procés d'internacionalització de la cultura catalana projectant cap al món la seva riquesa, varietat i singularitat. Segons dades d'edicions anteriors, és previst que hi participin unes 300.000 persones, d'uns 100 països i uns 12.000 periodistes culturals acreditats.

Dins d'aquesta internacionalització, un element important serà que Barcelona es converteixi progressivament en una capital editorial multilingüe.

Cal també potenciar alguna fira d'art a Catalunya, de manera que la producció que es fa aquí pugui tenir alguna representació en el propi territori que li doni coherència. I sense disminuir la presència a fires espanyoles i internacionals.

Pel que fa al finançament, sobre xifres globals d'inversió pública per part de totes les administracions, a Catalunya es destina al voltant de nou-cents milions d'euros/any. Cal aconseguir en un parell o tres d'anys situar-nos en una participació del capital privat que se situï per sobre dels tres-cents milions d'euros.

Per aconseguir-ho, cal elaborar **la Llei del mecenatge cultural**,

fomentant el finançament privat, tant empresarial com particular, en cultura. D'aquesta manera es fomentarà la relació entre economia i cultura, i en sortiran beneficiades les dues parts, ja que d'una banda els projectes culturals seran finançats i d'altra banda les empreses aconseguiran una bona imatge de marca a l'invertir en temes culturals importants.

1.4.3 Apostar per la creació cultural, impulsant la participació i el desenvolupament del tercer sector

El suport a la creació cultural i artística és un objectiu pel qual s'apostarà de manera ferma durant aquesta legislatura, tenint com a punt de partida el treball realitzat en aquest camp la legislatura anterior.

El mateix Estatut reconeix que totes les persones tenen dret al desenvolupament de llurs capacitats creatives individuals i col·lectives. I com a exemple d'això el Govern vetllarà per **potenciar i aproximar a la població els centres d'educació artística**, abastant tant la pràctica amateur com el nivell professional.

El Govern també **augmentarà el pressupost destinat a la creació cultural, a la vegada que potenciarà la innovació artística, dotant-la dels recursos i l'estructura necessaris**; de la mateixa manera, per facilitar les condicions als creadors i posar-los a l'abast els recursos necessaris, el Govern impulsarà les xarxes de centres de creació i producció artística, reforçant els centres ja existents i completant la xarxa pública, a la vegada que possibilitarà, així, el reequilibri territorial.

I tenint en compte el paper de l'artista com a creador i protagonista destacat del món cultural, en aquesta legislatura el Govern treballarà per **aprovar l'Estatut de l'artista** amb l'objectiu de garantir la protecció dels professionals d'acord amb el marc competencial.

I seguint en aquesta aposta per la creació i en la línia d'aproximació i participació dels professionals de la cultura en la política cultural, es materialitzarà una reivindicació de fa molts anys del sector cultural, el qual demanava la despolitització de les actuacions culturals de la Generalitat, tant pel que fa a les

decisions relatives a les inversions en infraestructures culturals com en l'atorgament de subvencions. En aquest sentit, durant aquesta legislatura **s'aprovarà la Llei del Consell de la Cultura i les Arts**, la qual es troba en tràmit parlamentari. Aquest ens va ser una iniciativa de l'anterior legislatura en la qual es va redactar el projecte després d'un ampli debat i consens amb el sector cultural.

Es tracta d'un instrument que garantirà la participació i l'autonomia del món de la cultura, donant lloc a un nou model de gestió cultural i que tindrà per objecte vetllar pel desenvolupament de l'activitat cultural, col·laborar en l'ordenament de la política cultural i organitzar la política de suport i promoció de la creació artística i cultural.

El plenari del Consell estarà integrat per catorze membres, persones amb experiència i reconegut prestigi en l'àmbit cultural i nomenats pel Parlament de Catalunya.

La creació del Consell de la Cultura i les Arts obligarà a una **reformulació de la Institució de les Lletres Catalanes (ILC)**. L'ILC tenia tres funcions bàsiques, el suport a la creació, la projecció interior i la projecció exterior. L'Institut Ramon Llull, creat el 2002, va assumir les competències en projecció exterior, i ara el Consell assumirà algunes de les competències de suport a la creació i a la promoció interior de la cultura. És, doncs, el moment necessari per plantejar un canvi d'orientació de la institució.

Una de les estratègies que vol potenciar l'ILC és la connexió dels escriptors amb la societat catalana. La creació literària és dinàmica, diversa i rica, però bona part dels escriptors tenen una percepció negativa i sensació de desànim. Cal repretiugiar els creadors i per això es vol comptar amb la complicitat dels mitjans de comunicació públics i privats, i estrènyer tant com sigui possible els llaços amb l'àmbit educatiu. La cultura catalana ha ser present als mitjans de comunicació i a les aules per estimular la societat civil a conèixer i estimar els escriptors i escriptores catalans. També en la línia de participació de la ciutadania en el món de la cultura, cal destacar el paper de l'associacionisme, fortament arrelat a la cultura catalana. En aquest sentit, el Govern potenciarà el **desenvolupament del tercer sector**, configurat per associacions culturals professionalitzades però suportades per estructures no lucratives. Es continuarà aportant recursos eco-

nòmics per al manteniment i el desenvolupament de les activitats de les associacions, però s'intentarà anar més enllà amb la reconsideració d'aquestes com a proveïdores de serveis públics.

En aquest sentit, es reforçarà el Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana (CPCPTC) que tindrà funcions de foment i promoció de la cultura popular i, a la vegada, desenvoluparà tasques de relació i col·laboració amb aquestes entitats.

1.4.4 Impulsar la preservació del patrimoni cultural, a la vegada que s'estructuren en xarxa pel territori els grans equipaments nacionals

Catalunya és una nació rica en tradicions, costums, monuments, museus, cultura popular, art... fet que li proporciona un patrimoni cultural important, divers i extens; i és en aquest patrimoni on convergeixen trets culturals que identifiquen i diferencien Catalunya d'altres territoris, a la vegada que li donen una entitat pròpia. És necessari, doncs, mantenir i conservar aquest patrimoni, perquè pugui mantenir-se en el temps, deixant un llegat per a generacions futures, a la vegada que dona a Catalunya una gran riquesa cultural. En aquest sentit, el Govern ha fet un gran pas endavant a nivell conceptual, de veure el patrimoni com una despesa o una càrrega per als pressupostos de l'Administració a veure'l com una inversió de present i futur.

El mateix Estatut reconeix que totes les persones tenen el deure de respectar i preservar el patrimoni cultural. Així, el Govern seguirà treballant per la protecció, la defensa, la documentació i la difusió d'aquest patrimoni, a la vegada que aportarà els recursos necessaris per facilitar el coneixement i l'accés al patrimoni per part dels ciutadans, tot educant-los en la importància d'aquest i la seva conservació.

S'aplicaran també criteris d'eficiència econòmica en la gestió del patrimoni, encarregant estudis econòmics que permetin avaluar l'impacte del patrimoni sobre el conjunt del sistema econòmic, sobre el sector turístic, sobre el sector de la gastronomia, sobre els viatges...

El Govern **potenciarà la conservació i la restauració del patrimoni arquitectònic i arqueològic**, d'acord amb el que preveu la Llei del Patrimoni Cultural Català, amb el desenvolupament del protocol d'actuacions de l'1% cultural; d'aquesta manera intervinirà en diversos elements patrimonials com són monestirs, castells, esglésies, centres històrics... distribuïts per tot el territori català amb l'objectiu de rehabilitar-los i mantenir-los.

Un bon coneixement del patrimoni és important a l'hora de conservar-lo i difondre'l; així el Govern **elaborarà un mapa dels valors patrimonials actuals**, que permeti disposar d'una visió global de tot el patrimoni del país, el seu estat, les seves potencialitats i necessitats, a la vegada que s'inclouran tots els patrimonis emergents, per poder-se anticipar a la seva conservació.

I en aquest coneixement del patrimoni és necessari tenir en compte el paper dels ajuntaments, que ja s'han demostrat com a importants elements generadors d'accions de posada en valor del patrimoni. Ja en l'anterior legislatura es van dur a terme polítiques de cooperació amb el món local i un exemple d'això el trobem en la creació dels Consells de patrimoni a cinc ciutats de Catalunya; cal, però, seguir avançant en aquest sentit, motiu pel qual se seguiran **desenvolupant els Consells de Patrimoni** a diverses ciutats, a la vegada que es **crearan taules de treball** que serveixin per tenir un contacte més directe amb les realitats municipals.

D'altra banda, se seguirà treballant en la descentralització de la Direcció General de Patrimoni Cultural, amb l'objectiu d'agilitzar les diferents intervencions patrimonials als municipis, a la vegada que es facilita un nivell més elevat de protecció del patrimoni.

Pel que fa a la cultura popular, hi ha encara una concepció de la cultura popular tradicional com una mena de llegat inamovible que fonamentalment s'ha de conservar. La cultura que s'anomena tradicional ha de ser objecte de preservació i conservació, però això no pot monopolitzar la noció de cultura popular. La cultura popular és la cultura que elaboren en cada moment els sectors populars d'una societat, el conjunt de la societat, i és una cultura viva, en transformació constant, a la qual les diferents persones es poden incorporar des del primer dia de la seva arribada.

Seguint aquest criteri, el Govern proporcionarà els recursos necessaris per al desenvolupament i el manteniment de les activitats dels diversos col·lectius i entitats que configuren la societat catalana, ampliant i diversificant els ajuts, a la vegada que impulsarà la promoció de la cultura tradicional catalana tant a l'àmbit nacional com internacional, donant a conèixer arreu els seus valors més cosmopolites. També ampliarà el suport de festivals, mostres i altres activitats de difusió de la cultura popular i tradicional.

Pel que fa als grans equipaments culturals, a l'anterior legislatura se'ls va donar un fort impuls, considerant-los font de riquesa cultural catalana i un dels pilars importants del nostre patrimoni. En aquest sentit, es van incrementar les aportacions de la Generalitat als diferents equipaments, es van posar en marxa nous espais i nous serveis i es van establir diferents contractes programa.

En aquesta legislatura el Govern impulsarà la construcció de nous equipaments, a la vegada que seguirà enfortint els equipaments existents per tal que continuïn sent un referent nacional d'avantguarda, potenciant el seu manteniment, la difusió de les seves obres i l'ampliació dels seus espais. Es seguiran incrementant els recursos econòmics, dotant els diferents equipaments de més pressupost, buscant la qualitat tant de les infraestructures com dels seus continguts, potenciant el treball en xarxa i la fidelització de públics, a la vegada que es treballa en la seva promoció, per tal d'arribar a públics nous.

En aquest sentit, durant aquesta legislatura, es faran els treballs preliminars per a **l'estructuració del Museu d'Història en museu nacional**: preparar la declaració de museu nacional i encarregar a les persones expertes l'elaboració d'un projecte que pogués ser àmpliament consolidat. La funció d'aquest nou museu seria explicar el que ha passat amb el màxim rigor, el màxim de material i amb el màxim d'elements didàctics perquè la gent pugui pensar històricament.

I també en l'àmbit dels grans equipaments nacionals, una altra de les actuacions **serà el suport a la construcció del Centre de Disseny**, un macromuseu que reunirà col·leccions i activitats relacionades amb l'arquitectura, el disseny grà-

fic, audio-visual i de comunicació, disseny de producte i moda, a la vegada que treballarà en la investigació i l'estimulació de la producció mitjançant la implicació de la indústria i les institucions. La Generalitat aportarà 58 dels 88 M€ que costarà la construcció i posada en marxa del Centre, del qual es té previst que s'iniciïn les obres al juliol de 2008 i pugui així obrir les seves portes el 2011.

El Govern també treballarà en la **construcció de la nova filmoteca al barri del Raval**, la qual constarà de més de 6.000 m² i una inversió per part del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació de 10 M€ i en **l'ampliació de la Biblioteca de Catalunya**, que significarà un increment de l'espai en 8.441 m².

Una altra aposta forta per a aquesta legislatura serà la vertebració del treball en xarxa, maximitzant les potencialitats dels diferents equipaments, així com l'accés i la circulació dels continguts i obres entre ells, a la vegada que s'afavoreix la unificació de criteris i el treball conjunt.

Així, el Govern, per tal d'afavorir la interacció entre els diferents equipaments, **impulsarà l'anella cultural**, essent les grans infraestructures nacionals els models i punts de referència.

En aquesta legislatura es seguirà treballant la col·laboració entre els grans espais escènics de Catalunya (Teatre Nacional de Catalunya, Teatre Lliure i Centre de les Arts en moviment) per impulsar **l'ens públic de coordinació de teatres públics**, que en un principi integrarà les entitats esmentades i que més endavant integrarà en xarxa els teatres públics de producció d'arts escèniques territorials per coordinar-los i evitar duplicitats funcionals. També es vol que s'hi pugui incorporar el teatre privat, de manera que s'evitin redundàncies a l'hora de les programacions i que es busquin complementarietats.

Així mateix, es vol facilitar una major coordinació entre el **MACBA**, com a museu d'art contemporani, que en aquests moments juga un paper de referent a nivell internacional, i els centres de producció artística i altres petits museus d'art contemporani que hi ha pel territori, encara que de vegades no amb aquesta denominació.

Una altra de les actuacions rellevants, tot i que potser menys espectacular, és **completar la xarxa d'arxius comarcals de Catalunya**. En aquests moments aproximadament la meitat estan habilitats i construïts, i s'està treballant en set arxius de nova creació, set noves seus per a arxius existents i vuit ampliacions. Amb aquest programa s'aconseguirà que cada comarca disposi del seu arxiu.